

LEHTI LUONNONVARA-ALAN ASIAANTUNTIJOILLE 1/2025

LUONNON VARASSA

HAASTEENA SUDET

Lisääntyneet susihavainnot
ja -vahingot huolestuttavat

METSÄKESKUS

uudistetun organisaation
haasteet ja mahdollisuudet

100 VUOTTA

Agrologien Liitto
juhlii taivaltaan!

HENKILÖKUVASSA

Luston toimitusjohtaja
Niina Uronen

Akkuratkaisut

Meitä nyt akkuratkaisut aurinkopaneelien rinnalle. Akku sopii maataloille, joilla on jo aurinkopaneelit tai jotka vasta harkitsevat omaa aurinkosähköntuotantoa.

Kysy lisää Elenalta!

Elena Suomela
johtava asiantuntija
+358 40 568 8237

JohtamisLuotsi-palvelumme varmistaa, että sinä olet kattavasti tietoinen maatilasi tilanteesta ja kykenet avullamme aktiivisesti johtamaan maatalaasi pitkälle tulevaisuuteen.

Antti Sipponen
johtava asiantuntija
+358 40 777 6262

Biokaasu Startti

Suunnitteletko biokaasulaitosta maatilallesi? Kun haluat selvittää, onko biokaasulaitosinvestointi kannattava maatilallesi, me autamme sinua.

Meitä myös hiilijalanjälkilaskelmat ja biodiversiteettitarkastelut

Investoinnit, liiketoimintasuunnitelmat ja laskelmat
Sukupolvenvaihdokset
Yhtiöittämisselvitykset ja -valmennukset
Tilojen talousongelmissa auttaminen

**Ota yhteyttä
asiantuntijaamme!**

Toni Leinonen
johtava asiantuntija
+358 44 330 1443
toni.leinonen@envitecpolis.fi

envitecpolis.fi

65

3.-4.4.2025

LAPIN METSÄ- TALOUS- PÄIVÄT

Lappia-talo, Rovaniemi

Seuraa meitä somessa

lapinmtp

LapinMetsätalouspäivät

Ilmoittaudu verkossa
WWW.LAPINMETSATALOUSAIVAT.COM

SISÄLTÖ

Tiina Eklund

METSÄSTYSMUSEO. Erämuseohanke on kohdannut haasteita. Suomen Metsästysmuseumia kehitetään Riihimäellä.

4–7 Lyhyesti. Metsä Group aloittaa kaupallisen Kuura-tekstiilikuitutehtaan esisuunnittelun. Puut ja puutuotteet ovat vahva hiilinielu. Pääkirjoitus. Henkilökuvassa Suomen Metsämuseumo Luston toimitusjohtaja Niina Uronen. Puheenjohtajan palsta, agrologit.

8 Suomen metsäkeskus. Rankat muutokset vähensivät yli 100 työpaikkaa metsäkeskuksesta. Samalla luovuttiin metsänomistajaneuvonnasta ja ympäristötukien valmistelusta. Miten tästä eteenpäin?

11 Puheenjohtajan palsta.

12 Haasteena sudet. Mitä haasteita kasvanut susimäärä on tuonut luonnonvara-alan asiantuntijoille ja metsästyskoiraharrastajille? Komisarior ja Suomen riistakeskus neuvovat.

18 Erämuseo-hanke. Imatralle aiottu Erämuseo on kohdannut haasteita. Suomen Metsästysmuseumia kehitetään Riihimäellä. Kirjaesittely.

20-21 Luva. Kuntavaaliteemat.

22–23 Meto. SMUL:n SM-Metsätaidon talvikisat 2025. Meton palkkakysely. In Memoriam Jyrki Ketola. Tulossa Meto

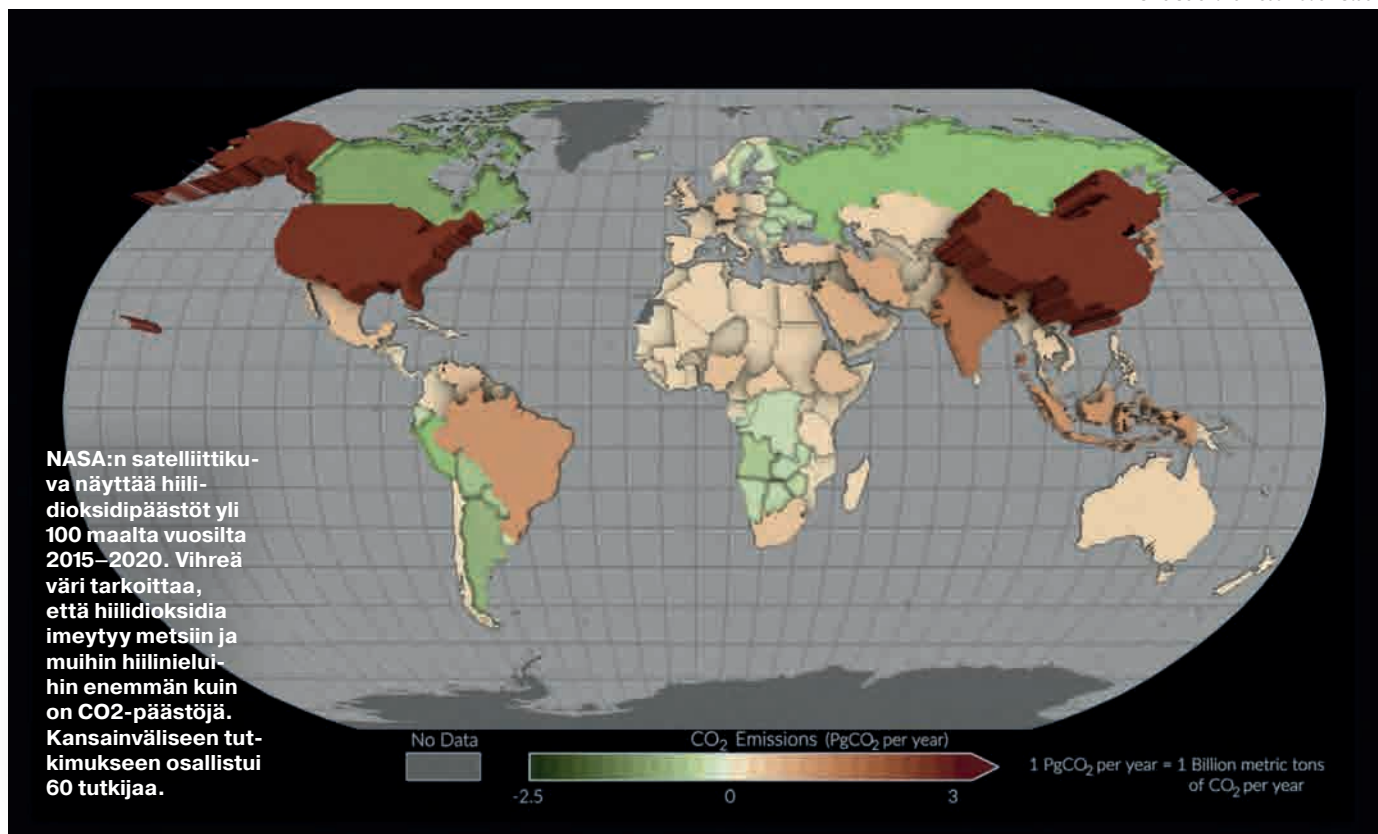
Golf sekä jäsentilaisuus Rovaniemellä 3.4. Ilmoita muuttuneet yhteystietosi Metoon. YT-Meto TES-neuvottelut. Alueyhdistysten vuosikokouksia. HAA-PA-kyselyn 2024 tuloksia.

32–43 Agrologit. Tutustumismatkalla Brysselin päätöksentekoon. Eduskunnassa. Kesäpäivät Mustialassa. Agrologien Liiton 100-vuotishistoria. Varsinais-Suomen Agrologit sokkomatkailivat toistamiseen. Juhlavuonna tapahtuu! Kirjaesittely. Talkoot Kuuhanmäessä. Agrologien liitto viihdytti opiskelijoita Agroholaristeilyllä. Kunniamerkkejä agrologeille. Muistoa kunnioittaen. Merkkipäiviä.

LUONNON VARASSA Metsämies – Skogsmannen v. 1909–1996, Metsätalous – Forestry v. 1997–2015, Agrologit-lehti 1939–2015
tiina eklund@luva.fi · **Ilmoitukset:** Juha Jokelainen, puh. 040 830 2329, juha.jokelainen@luva.fi · **Päätoimittaja:** Tiina Eklund, puh. 040 76 101 75, tiina eklund@luva.fi · **Julkaisija:** LUVA – Luonnonvarat ry · **Ulkosa:** Reima Kangas, Taitengrafia Ky · **Painopaikka:** PunaMusta 2025 · Lehden paperi on sertifioitu PEFC-järjestelmän mukaisesti · **ISSN** 2343-2349 · **Aikakausmedia ry:n jäsen**
Luonnon Varassa -lehti ei vastaa tilaamatta lähetettyjen kirjoitusten ja kuvien säilyttämisestä eikä palauttamisesta. Lehti ei vastaa ilmoittajille mahdollisesti aiheutuvaista vahingosta, jos ilmoitusta ei tuotannollisista tai muista syistä voida julkaista määrättyä päivänä. Lehden vastuu virheellisistä ilmoituksista rajoittuu ilmoituksen hintaan. Huomautukset pyydetään tekemään kirjallisesti 8 päivän kuluessa ilmoituksen julkaisemisesta. **Luonnon Varassa -lehden aineisto- ja ilmestymispäivät 2025:**
Nro 1: aineisto 17.2. ilmestymisen 14.3. Nro 2: aineisto 5.5. ilmestymisen 3.6. Nro 3: aineisto 3.11. ilmestymisen 28.11.

Tekstiilikuitua sellusta. Metsä Group aloittaa ensimmäisen kaupallisen Kuura-tekstiilikuitutehtaan esisuunnittelun, jonka tavoitteena on valmistautua kuidun teolliseen tuotantoon. Kuura on korkean jalostusasteen tekstiilikuitua, joka valmistetaan suomalaisesta havusellusta ilman fossiilisia polttoaineita. Siitä voidaan valmistaa niin vaatteita kuin erilaisia teknisiä tekstiilejä, ja sen ilmastovaikutukset ovat selvästi kilpailevia kuituja pienemmät.

NASA's Scientific Visualization Studio

Puut ja puutuotteet vahva hiilinielu

Kertoimissa ja soiden päästöjen arvioinnissa virheen vaara.

TILASTOKESKUKSEN mukaan Suomen vuoden 2023 kasvihuonepäästöt ovat laskeneet 43 prosenttia vertailuvuodesta 1990. Kokonaispäästöt ilman maankäyttösektoria (LULUCF) olivat 41 miljoonaa ekvivalenttitonnia (CO₂-ekv.) ja laskua edellisvuodesta oli 4,7 Mt CO₂-ekv eli 10 prosenttia.

Energiasektori on suurin kasvihuonekaasupäästölähde 70 prosentin osuudella (28,6 Mt CO₂-ekv). Sen päästöt syntyvät energiateollisuudesta, liikenteestä, teollisuudesta ja rakentamisesta. Noin 85

prosenttia päästöjen laskusta edellisvuoden tuli kivihien (-2,8 Mt CO₂-ekv) ja turpeen (-1,2 Mt CO₂-ekv) polton vähentymisestä.

Puupolttoaineet ovat maamme käytetyin energianlähde vuodesta 2012 alkaen. IPCC:n laskentaohjeiden mukaan biomassan energiakäytön hiilidioksidipäästöjä ei lasketa mukaan energiasektorin päästöihin. Sen sijaan metsästä korjattu biomassa lasketaan hiilivaraston vähenemisenä maankäyttösektorille (LULUCF).

On hyvä muistaa, että Ruotsissa turve on uusiutuva biopolttoaine, kun taas Suomessa eduskunnan suuri valiokunta rat-

kaisi arvalla turpeen uusiutumattomaksi 5.12.2000, mikä vaikuttaa laskentatapaan.

Mittaustavan muutos ja virhemarginaali

Maankäyttösektori (LULUCF) eli maankäyttö, maankäytönmuutokset ja metsätalous, on ollut merkittävä hiilinielu Suomelle: -17,3 Mt CO₂-ekv vuonna 2020. Kunnos arviointitapaa muutettiin pari vuotta sitten, ja yhdessä yössä luvut korjattiin takautuvasti historiaan. Biomassakertoimia pienennettiin ja uudessa mallissa oletetaan, että turve ja karike hajoavat nopeammin.

Maankäyttösektori muuttui muutoksen myötä päästölähteeksi vuodesta 2018

Haasteita voitettavaksi

METSÄKESKUS päätti yli 100 työsuhdetta vuoden 2024 aikana. Työtä on paljon ja tekijöitä liian vähän. Samalla Metsäkeskus luopui osasta tehtäviään. Yrittäjät ovat ottaneet isoja luonnonhoitohankkeita hoitaakseen, mutta ne vievät aikaa ja rahaa, eikä niiden toteutuminen ole varmaa. Kentältä on kuulunut, että osa yrittäjistä on vaikeuksissa.

Kun Luonnonvarakeskus julkisti kasvihuonepäästöt metsien osalta, syntyi kohu. Aiemmin metsät olivat hiilinielu, nyt Luken mukaan päästölähde. Tiedottaminen on haastavaa. Utisoinnissa kuului huonosti, että puut ja puutuotteet ovat edelleen suuri hiilinielu ja syy päästöihin on maaperässä. Päästölaskennan kertoimet ja ennusteet antavat mahdollisuuden mittaviin virheisiin, joilla voi olla merkittävä hintalappu. Laskentaa tulisi tarkastella huolella uudelleen ja vetää johtopäätöksiä varoen.

MAALAIJSÄRJEN mukaan sutta on hyvä varoa, onhan kyse kirjaimellisesti suuresta pedosta. Susihavainnot ovat lisääntyneet, mutta Luken kanta-arvion mukaan susikanta ei juurikaan ole kasvanut. Metsien suojelua ajavien mukaan tunne on totta ja hävinnyt maisema satuttaa,

Haasteet on tehty voitettaviksi ja tavoitteena on parempi maailma meille kaikille.

mutta sutta pelkäävä tuomitaan usein äänekkäästi. Se, että susi tappoi 21 lasta 1880-luvulla Salon seudulla, kuulostaa kovin kaukaiselta. Mutta kun kuuntelee suden hyökkäyksestä selvinneen **Ida Elina Laakson** haastattelun vuodelta 1955, tai ajattelee 1880-luvulla teini-ikäistä **Carl Gustaf Mannerheimia**, tuo se tapahtumat lähemmäs nykytodellisuutta.

MAAILMANPOLITIIKASSA on uusia haasteita.

Suomalaiset ovat sitoutuneet auttamaan Ukrainaa, joka on kolmen vuoden ajan puolustanut eurooppalaisen demokratian eturintamaa. Heräsimme uuteen todellisuuteen USA:n toimien myötä ja varautumisemme vaatii nyt uutta näkökulmaa. Huoltovarmuus luonnonvara-alan osalta on tarkoittanut ruokaa ja lämmintä kotia. Voisimmeko aloittaa sellun nitraamisen puolustusteollisuuden tarpeisiin? Kaivataan uusia avauksia.

Toivoa ei saa menettää. Haasteet on tehty voitettaviksi ja tavoitteena on parempi maailma meille kaikille. Lähdetään liikkeelle perusasioista, kuten toistemme arvostamisesta, kuuntelusta ja pyrkimyksestä ymmärtää, niin olemme jo pitkällä kohti parempaa huomista.

Tiina Eklund, päätoimittaja
tiina eklund@luva.fi, p. 040 76 101 75

Aleksanteri Mäkelä

alkaen. Vuoden 2020 aiempi reilu nielu on nyt 1,8 Mt CO₂-ekv:n päästö. Vuoden 2023 päästökäsi saatiin 11,8 Mt CO₂-ekv, joka nosti Suomen kokonaiskasvihuonepäästön 52,8 miljoonaan tonniin.

Puuston kasvu saadaan tarkasti laske-malla 10 000 puuta VMI:ssä. Puuston kasvu oli vuonna 2023 103,0 milj. m³ ja se ylittää edelleen poistuman. Puusto oli -13,2 Mt CO₂-ekv netto-nielu, minkä lisäksi puutuotteiden nielu oli -1,7 Mt CO₂-ekv. Yhdessä niiden nielu oli -14,9 miljoonaa tonnia.

Kaikki muu LULUCF:n metsämaan päästöjen arvioinnissa pohjautuu ennusteisiin. Metsäbiomassan määrä ennustetaan puustosta kertoimella. Tästä ennusteesta ennustetaan kariketuotto kertoimella, josta edelleen ennustetaan karikkeen maatumisen Yasso-mallilla. Virhemarginaali kasvaa ennusteen, ennusteen ja sen ennusteen myötä.

Suurin ennusteen virheriski on suossa. Sen organisisessa maaperässä on 71 prosenttia kaikesta metsän hiilestä. Mukaan lasketaan ojitetut ja ennallistetut suot, mutta ei luonnonsoita. Kun aiemmin soiden päästöt menivät kohti nolaa, niin uudella arviointitavalla päästöt ovat jatkuvassa kasvussa.

Soiden laskennallinen päästö oli 11,6 Mt CO₂-ekv. Se on noussut 5,5 Mt CO₂-ekv vuodesta 2018. Turpeen hajoaminen ennustetaan 68 suon perusteella. Jos mitattaisiin uudet 68 suota, saattaisi tulos olla täysin erilainen.

Vuoden 2020 tutkimuksen mukaan soiden päästö oli 6 Mt CO₂-ekv, mutta 95 prosentin luottamusvälillä tuloksen virhemarginaali on plusmiinus 5 Mt CO₂-ekv. Eli suurimman päästön epävarmuus on myös suurin. Enemmän kuin koko pääkaupunkiseudun eli Helsingin, Vantaan, Espoon ja Kauniaisten kasvihuonepäästö, joka oli 3,7 Mt CO₂-ekv vuonna 2023.

Teksti: Tiina Eklund

Lähteet: Tilastokeskus: uutinen 30.5.2024, katsaus 14.12.2023 ja 15.1.2025. Luke: uutinen 15.1.2025. Tieteenpäivät 2025; Youtube tutkimusprofessori Lauri Mehtätalo.

Sydän sykkii Punkaharjulle

Metsämuseo Luston toimitusjohtaja näkee, että suomalaisilla on etuoikeus elää hyvinvoivassa ja turvallisessa valtiossa metsänhoidon ja uusiutuvan luonnonvaran ansiosta.

SUOMEN Metsämuseo Luston toimitusjohtaja **Niina Uronen** on ekonomi Lappeenrannan teknillisestä yliopistosta ja kasvatustieteiden maisteri Savonlinnan opettajankoulutuslaitoksesta. Luston toimitusjohtajana hän aloitti tammikuussa 2021.

– Ensimmäinen työni kansainvälisyyteen oli Finnairin lentoemäntänä. Pystyn turbulenttisissa olosuhteissa kaatamaan kahvia ilman että se kaatuu syliin ja hymyilemään samaan aikaan. Tästä opista on ollut hyötyä monessa elämän käänteessä, Uronen sanoo.

Lentoemännän työssä erityisen tärkeää oli asiakkaiden kohtaaminen.

– Olen saanut sen kotoa verenperintönä. Meillä oli perheyrittys pitopalvelun ja matkailun saralla. Myös työyhteisössä ihmisten kohtaaminen on äärimmäisen tärkeää.

Punkaharjun hän näkee merkittävänä kotimaisena ja kansainvälisenä matkailukohteenä, sekä merkittävänä osana Itä-Suomen elinvoimaa. Lusto on hänelle enemmän kuin työ.

– Olen punkaharjulainen ja syntynyt muutaman kilometrin päässä Lustosta. Olen asunut lapsuuteni täällä ja sukuni on Kerimäeltä kotoisin. Alue merkitsee minulle enemmän, tässä on sielu ja sydän mukana.

– Metsäsuhteeni kietoutuu voimallisesti Lustoon ja metsäkulttuuri merkitsee minulle paljon. Vaikka koulutustautani ei ole metsätieteellinen, on metsäkoulutus tullut sydämen metsäsuhteen, kodin ja kokemusten kautta.

Metsästä ammennettua

Lusto avattiin vuosi sitten viiden miljoonan euron uudistuksen jälkeen. Uronen on kiitollinen kaikille, jotka osallistuivat

– Olen asunut lapsuuteni täällä ja sukuni on Kerimäeltä kotoisin. Alue merkitsee minulle enemmän, tässä on sielu ja sydän mukana, sanoo Luston toimitusjohtaja Niina Uronen.

Suomen Metsämuseo Lusto

• **24.4. Näyttelykauden avajaiset ja avoimet ovet. Laaja erikoisnäyttely ”VISAKOIVU – Pirun puristama puu” aukeaa, joka on toteutettu yhdessä Luken, Pro Puun, Visaseuran, Suomen käsityön museon ja Aalto yliopiston kanssa. Punkaharjun tutkimuspuiston visakoivuopintopolku on osana näyttelyä.**

• **14.6. ”Metsurin paluu”: Moottorisahauksen SM-kilpailut, työnäytöksiä ja näytteilleasettajia.**

• **Uutta: Lustolta voi tilata historia-kirjoitus-, tallennus- tai kuvapalveluita eli tallettaa omia tai yrityksen muistoja kirjan muotoon.**

Lue lisää: www.lusto.fi

Luston valtaisaan uudistusprojektiin.

– Meillä kävi 34.000 henkeä, vaikka olimme vain seitsemän kuukautta viime vuonna avoinna. Olemme kiitollisia kai-

kille sidosryhmille ja verkostossa oleville, jotka kantavat ylpeänä metsäsuhdetta.

Luston näyttely uusiutui kokonaan.

– Nyt ydinnäyttelymme on ”Metsäsuhteiden maa”, joka katsoo metsää eri näkökulmista. Metsätyö on erittäin tärkeä näkökulma, mutta myös luontonäkökulma, missä metsä on ilman ihmistä.

Metsä on suomalaisille paljon muuta kuin työpaikka.

– Se on voimavaran antaja, harrastuspaikka, joka voi olla marjastus, metsästyys ja sienestys. Se on rentoutumispaikka, joka voi olla retkeilyä metsässä tai harvennusta raivaussahalla, metsäurheilua, suunnistusta tai hiihtoa. Metallimusiikin kansien kuvitus ja musiikki ammentaa metsistä, kuten myös monet tatuoinnit. Metsä toimii lääkekaappina, mistä saamme hyvinvointia ruoan tai lääkitsemisen kautta, Uronen luettelee.

– On myös myyttinen metsä. Jos mieli-

Onnea agrologeille

ONNEA meille Agrologeille, Agrologien Liiton 100-vuotisjuhlavuoden kunniaksi. Suomessa on koulutettu opistotasoisia maatalouden ammattilaisia aina vuodesta 1908 agronomikoulutuksen siirryttyä Mustialasta Helsinkiin. Saman vuoden elokuussa annettiin armollinen asetus maamiesopiston perustamisesta Mustialan virkatalolle Tammelan pitäjään. Samalla vahvistettiin, että maamiesopiston tulee antaa tietopuolista ja laajennettua opetusta maatalouden eri aloilla. Opistojen ansiosta suomalainen yhteiskunta on saanut käyttöönsä tuhansittain opistotason maatalouden ammattilaisia. Heidän työtehtävänsä ovat olleet ja ovat yhä hyvin laaja-alaisia aina yrittäjistä pankinjohtajaan.

Mustialassa elettiin vielä 80-luvun alussa sisäoppilaitoksen henkeä ikäluokkani käydessä Hyvinkäällä pääsykokeissa. Lopulta meistä tuli 39 valituiksi kurssillemme tammikuussa 1982. Valituksi tuleminen arvostettuun Mustialan opinahjoon oli kohdallani vastaus elämäni silloiseen haaveeseen. En osannut tuolloin vielä aavistaa, kuinka iso merkitys opistossa saadulla koulutuksella ja opiskelijoiden välillä syntyneellä ryhmähengellä on minulle ollut. Haasteet maatalon hoidossa, jopa EU:n byrokratia, on tullut ratkaistuksi opistossa saaduilla opeilla ja kollegoiden tuella. Jopa tietokoneiden käytön perusteet opetettiin opistossa.

100 vuotta sitten perustettu Agrologien Liitto otti suojaansa koulukuntansa jäsenet ajaen heidän etujaan muuttuvassa maailmassa. Paikalliset yhdistykset ovat tehneet arvokasta työtä tuoden yhteen saman koulutuksen saaneet. Agrologien Liiton ja paikallisten yhdistysten toimintaa on kuvastanut aina hyvin vahva yhteenkuuluvuuden tunne. Eri-ikäiset agrologit osallistuvat yhteisiin rientoihin tasaveroisina ystävinä. Esimerkiksi teatteri-illat ja kesäpäivät ovat odotettuja tapahtumia monelle jäsenelle.

Toivon mahdollisimman monen osallistuvan nyt alkaneen juhlavuoden eri tilaisuuksiin, niin Liiton järjestämiin kuin yhdistystenkin toimintoihin. Satavuotinen taival koulutusjärjestönä on kunnioitettava ikä. Toiminta-aikaan on mahtunut lukuisia innokkaita luottamushenkilöitä ja toimintaan osallistuneita. Suurkiitos heille! Viekkämme viestiä ylpeästi eteenpäin!

Heikki Keisari
Agrologien Liiton edustajiston puheenjohtaja

tään kansalliskirjallisuutta ja runoilijoita, on metsästä ammennettu koko suomalaisuus. Identiteettimme rakentuu näiden eri näkökulmien kautta, sanoo Uronen.

Ylpeitä juurista

Uronen korostaa, miten luonnollista ja äärimmäisen tärkeää on Savotta-näyttely, mikä kertoo metsätyön ja metsän merkityksestä Suomen hyvinvointiyhteiskunnalle.

– Punkaharjulla on kuusi-istutus, jossa lukee ”Metsä on Suomen tuki”. Kuinka paljon saammekaan olla ylpeitä siitä, että meillä on tällainen yhteiskunta. Saamme elää hyvinvoivassa ja turvallisessa valtiossa metsän, hyvän metsänhoidon ja uusiutuvan luonnonvaran kautta. Se ei

”Jotta voimme elää luottavaisesti eteenpäin, pitää meidän ymmärtää metsäinen historiamme, mille yhteiskuntamme perustuu.”

ole itsestään selvää ja sen takia siitä tulee pitää hyvää huolta.

– Jotta ymmärrämme ja ennustamme tulevaa, ja voimme elää luottavaisesti eteenpäin, pitää meidän ymmärtää meidän metsäinen historiamme, mille yhteiskuntamme perustuu. Mitä on tehty oikein, mitä väärin ja oppia niistä. Olen aidosti tätä mieltä ja haluan tuoda sitä myös meidän näyttelyymme.

Uronen saa voimaa työstään.

– Olen tietyllä tavalla Luston kautta vahvistunut. Olen ylpeä Lustosta ja ylpeä metsähistoriallisista juurista. Jokaisen suomalaisen tulisi olla, sanoo Uronen.

Hän haluaa Luston olevan ydinpaikka, joka tallettaa historiaa, mutta vie metsäsuhdetta syvästi tulevaisuudessa myös jokaisen tietouteen.

– Yhdessä ollaan enemmän. Toiveemme on, että yhdessä tekemällä, puhumalla ja asioihin vaikuttamalla löydetään yhteinen polku ja voidaan ratkaista ristiriidat.

Teksti: Tiina Eklund

Muutoksen aikaa

Suomen Metsäkeskus kävi syksyllä 2023 raskaat muutosneuvottelut, joiden tavoitteena oli tasapainottaa organisaation taloutta ja uudistaa sen toimintoja muuttuvassa toimintaympäristössä. Neuvottelujen tuloksena Metsäkeskus luopui monista perinteisistä palveluistaan, ja otti käyttöön uusia työtapoja.

Teksti: Martti Linna, kuva: Adobe Stock

HENKILÖSTÖLLE vuosi 2024 oli henkisesti raskasta aikaa, sanoo Metsäkeskuksessa ja sen edeltäjissä vuodesta 1987 lähtien toimihenkilönä työskennellyt metsätalousinsinööri **Jyrki Vuorenmaa**. Kun metsäkeskuslaisia oli joulukuussa 2023 vielä 552 henkilöä, oli heitä tämän vuoden ensimmäisenä päivänä enää 417.

– Irtisanomiset koskivat selkeästi eniten metolaisia toimihenkilöitä. Se että organisaatio myllätettiin uuteen uskoon, aiheutti epävarmuutta myös niille, jotka jäivät taloon, Vuorenmaa sanoo.

– Se että hyviä, pitkäaikaisia työkaivereita lähti siitä vierestä, ei tuntunut hyvältä. Työstähän ei ole missään vaiheessa ollut pulaa.

Suomen Metsäkeskuksen johtaja **Ari Eini** astui sisään metsäkeskusmaailmaan ensin Keski-Suomen Metsäkeskuksen johtajana vuodesta 2006 lähtien, ja tuli valituksi valtakunnallisen Suomen Metsäkeskuksen johtajaksi elokuussa 2011. Vauhtia on sen jälkeen riittänyt.

– Tämä viimeisin muutos oli henkisesti suurin ponnistus. Se kosketti niin toiminnallisesti kuin tunnetasollakin jokaista organisaatiossa. Sekä työkaiverit että esihenkilöt ovat kokeneet asian vahvasti.

Muutosneuvottelujen syyt olivat kahdetaisia, eli talous ja toiminnallisuus. Toimintaa oli sopeutettava vastaamaan tulevia valtionavun leikkauksia, ja toiminnan taloudellista alijäämää. Sopeutustarpeeksi laskettiin viime ja tälle vuodelle yhteensä noin viisi miljoonaa euroa. Toisaalta Metsäkeskus on viimeisten viiden vuoden aikana investoinut valtionapua ja omia tasevarojaan runsaasti tietojärjestelmiin, sekä parempaan ja ajantasaisempaan luontotietoon.

Muutosneuvottelujen myötä Metsäkeskus päätti muun muassa luopua yksilöllisestä metsänomistajaneuvonnasta ja ympäristötukien valmistelusta. Toimistoverkkoa keskitetään pääosin maakuntakeskuksiin aikaisempien 60 toimiston sijaan. Metsäkeskuksen toimihenkilö palvelee yhä useammin asiakastaan kotoaan käsin Teamsin, sähköpostin tai puhelimen välityksellä. Se on haaste sekä yksittäisille toimihenkilöille, että toiminnan johtamiselle.

Lisääntyvätkö riskit?

– Aikaisemmin johtaja saattoi tervehtiä jopa kymmeniä ihmisiä samalla kertaa piipahtaessaan jollain toimistolla, Ari Eini sanoo.

– Muutoksen johtaminen etänä on vielä astetta vaikeampaa, kuin rutiineihin

HAASTEITA. Muutosneuvottelujen myötä Metsäkeskus vetäytyi sellaisista työlajeista, joihin on tarjolla kaupallisia palveluja, kuten ympäristötukihankkeiden ja luonnonhoitohankkeiden suunnittelusta. Haasteena ovat uuteen toimintamalliin sisältyvät riskit yrittäjän kannalta: isojen hankkeiden valmisteluun voi palaa aikaa jopa kuuksia, ja niitä voidaan joutua rahoittamaan, ilman varmuutta niiden toteutumisesta.

Martti Linna

Martti Linna

↑ Johtaja Ari Eini korostaa metsän ja puun tärkeyttä Suomelle ja suomalaisille. Metsäalalla työskentelevät voivat olla ylpeitä omasta työstään. Ne ”ilmastopahikset” löytyvät ihan jostakin muualta. ↑ Yhä tarkempi ja ajantasaisempi metsä- ja luontotieto avaa uusia mahdollisuuksia luonnonvarojen kestävään hyödyntämiseen, ja kulkee tarvittaessa päätöksentekijän taskussa metsään.

vaikuttaminen etänä. Teamsissa kaikki sanaton viestintä jää pois.

– Kenttätason kontaktit työkaverihin ja sidosryhmiin vähenevät selvästi, arvioi kotoaan Porista Teams-haastatteluun tavoitettu Jyrki Vuorenmaa. Hän toimi henkilöstön edustajana Suomen metsäkeskuksen edellisessä, helmikuun lopussa nelivuotiskautensa päättäneessä johtokunnassa.

– En enää juurikaan näe nuoria kollegoita enkä sitä tekemisen tapaa, jolla he työnsä hoitavat.

Sähköinen tapa hoitaa asioita johtaa Vuorenmaan arvion mukaan helposti kaavamaisuuteen työnteossa. Nuorella työntekijällä on oltava valmiuksia ja rohkeutta kysellä ja olla yhteyksissä, kun ne entisaikojen kahvipöytäkeskustelut ja kollegoiden konsultoinnit vähenevät.

Muutosneuvottelujen myötä Metsäkeskus vetäytyi sellaisista työlajeista, joihin on tarjolla kaupallisia palveluja. Se oli yksi peruste sille, että Metsäkeskus vetäytyi ympäristötukihankkeiden suunnittelusta. Myös luonnonhoitohankkeiden suunnittelua siirtyy kaupallisille toimijoille. Eini myöntää, että uuteen toimintamalliin sisältyy yrittäjän kannalta riskejä: isojen luonnonhoitohankkeiden valmisteluun voi palaa aikaa jopa kuukausia, ilman varmuutta niiden toteutumisesta. Näihin riskeihin etsitään ratkaisuja.

Kolme vaikuttavaa keinoa

Metsäkeskuksen toiminnan painopisteitä ovat nyt metsät ja elinkeinot, metsät ja ilmastonmuutos sekä metsät ja monimuotoisuus. Julkinen keskustelu näiden asioiden yhteensovittamisesta on monesti rajua ja repivää. Ari Eini näkee kuitenkin, että ne ovat yhteen sovitettavissa, jos vain tahtoa löytyy.

– Metsien talouskäyttö on tehtyjen metsänkäyttöilmoitustenkin mukaan korkealla tasolla. Toisaalta, metsänomistajilla on halua suojella metsiään esimerkiksi METSO-ohjelman kautta. Suuri haaste tulee olemaan metsien sopeutuminen ilmastomuutokseen. Meidän on varauduttava metsätuhoihin. On mietittävä jo nyt, miten metsät voivat tulevaisuudessa paremmin. Siitä, miten metsien monimuotoisuus reagoi lämpenevään ilmastoon, puhutaan aika vähän. Nämä ovat isoja asioita isossa todellisuudessa, mutta siinä todellisuudessa meidän on tehtävä päätöksiä.

Metsäkeskuksella on käytettävissään kolme keinoa oman strategiansa toteuttamiseen. Ne ovat metsään liittyvien lakien toimeenpano, metsä- ja luontotieto sekä tuen tarjoaminen metsänomistajien, yritysten ja yhteiskunnallisten päättäjien päätösten tekemiseen. Ari Eini näkee Metsäkeskuksen hallussa olevalle metsä- ja luontotiedolle suuren roolin nyt ja tulevaisuudessa.

– Metsäkeskus on ollut digitalisaatiossa edelläkävijä. Syksyllä 2012 avautunut Metsään.fi oli ensimmäinen sähköinen metsävaratietopalvelu. Vuonna 2018 avoimeksi tullut metsä- ja luontotieto muutti toimijoiden kenttää, ja avasi aivan uudenlaisia liiketoimintamahdollisuuksia. Nyt sitä käyttävät kaikki. Julkisella ja yksityisellä puolella on yhteinen metsätietostandardi. Yksi ja sama väline takkaa useitan toiminnan kestävyuden osa-alueita. Se saa ison peukun meidän asiakkailta.

Motivaatiota riittää

Palataan lopuksi yksittäisen Metsäkeskuksen toimihenkilön tasolle. Itseään leikillisesti ”ikimetsäkeskuslaiseksi” kutsuma Jyrki Vuorenmaa kertoo väen vähenemisen, vaativan ohjelmistokehityksen ja lainsäädäntömuutosten aiheuttaneen töiden ruuhkautumista esimerkiksi rahoitustukihakemusten käsittelyssä. Hän näkee kuitenkin Metsäkeskuksella tulevaisuudessaakin oman tärkeän roolinsa suomalaisten metsien hoidossa ja käytössä.

– Olen nähnyt, millaisella taidolla ja motivaatiolla talossa tehdään töitä silloin, kun rahkeet ja resurssit ovat kunnossa. Yhteiskunnan tukirahoitus on tärkeä metsänhoitotöitä ohjaava elementti, ja tulevaisuus tuo uusia mahdollisuuksia etenkin metsävaratiedon hyödyntämisessä. ♦

Kun mikään ei riitä

VIHAMIELINEN ja syyllistävä metsäkeskustelu on heikentänyt merkittävästi metsäalan ammattilaisten jaksamista ja työhyvinvointia. Valtamedioiden rooli metsäkeskustelussa herättää kysymyksiä, sillä ympäristöasioiden tarkastelu on usein yksipuolista ja taloudellinen sekä sosiaalinen kestävyys jäävät huomiotta. Tämä vaikuttaa metsätalouden työntekijöiden motivaatioon tehdä töitä metsien, metsänomistajien ja Suomen talouden hyväksi. Minua huolestuttaa myös, kuinka nuoret saadaan tässä ilmapiirissä houkutelua töihin metsätalouden pariin.

Hakkuurajoitusten taloudelliset vaikutukset jäävät keskustelussa varjoon, vaikka metsätalouden merkitys työllisyydelle ja verotuloille on merkittävä. Ilmastopolitiikan nimissä vaa-

Riskit virheisiin kasvavat koko toimintaketjussa, kun työkuorma on kohtuuton.

ditut hakkuurajoitukset lisäävät metsäasiantuntijoihin suuntautuvaa painetta ja vaikeuttavat suhteiden ylläpitämistä metsänomistajiin. Yhteistyö metsänomistajien kanssa on elintärkeää, ja varsinkin alan uusilla toimijoilla on ollut suuria haasteita näiden verkostojen luomisessa.

METSÄKESKUSTELU on polarisoitunut ja politisoitunut, mikä monimutkaistaa entisestään metsiin liittyvien asioiden käsittelyä. Kestävän kehityksen toteuttaminen metsissä vaatii pitkäjänteisyyttä, mikä metsäkeskustelussa on unohtunut. Metsäasiantuntijoiden osaaminen on laaja-alaista ja kaikkien olisi hyvä tunnustaa myös se työ, mitä on vuosikymmenien aikana luonnon hyväksi metsätaloudessa tehty.

Riskit virheisiin kasvavat koko toimintaketjussa, kun työkuorma on kohtuuton. Lisääntyvien vaatimusten ja huomioitavien asioiden tulva kasvattavat myös virheiden todennäköisyyttä, mutta virheistäkin tulee ottaa opiksi. Työnantajien tulee huolehtia riittävästä resursseista, henkilöstön perehdyttämisestä ja, jos vahingot eivät ole tehty tahallisesti tai törkeästi huolimattomuudesta myös kantaa vastuunsa niistä.

Tämä puheenjohtajan palsta perustuu **Markku Laukkasen** tekemään haastatteluun. Haastattelu on julkaistu Metsämiesten Säätiön rahoittamassa ”Metsä vastaa”-artikkelisarjassa.

Lue lisää: www.luva.fi/ajankohtaista/stefan-borgman-vihamielinen-metsakeskustelu-heikentanyt-alan-tyohyvinvointia/

När ingenting räcker

DEN fientliga och skuldbeläggande skogsdebatten har avsevärt försämrat orken och välbefinnandet i arbetet bland dem som arbetar inom skogsbranschen. Den roll som stora medier spelar i skogsdebatten väcker frågor, eftersom miljöfrågor ofta behandlas ensidigt och ekonomisk samt social hållbarhet lämnas obeaktade. Detta påverkar skogsbranschens arbetstagares motivation att arbeta för skogen, skogsägare och Finlands ekonomi. Jag oroar mig också för de ungas nyrekrytering till branschen.

De ekonomiska effekterna av avverkningsbegränsningar hamnar i skymundan i debatten, trots att skogsbranschens betydelse för sysselsättning och skatteintäkter är betydande. De avverkningsbegränsningar som krävs i klimatpolitikens

Riskerna för misstag ökar i hela verksamhetskedjan när arbetsbördan är orimlig.

namn ökar pressen på skogsexperter och försvårar upprätthållandet av relationer med skogsägare. Samarbetet med skogsägare är livsviktigt, och särskilt nya anställda i branschen har haft stora utmaningar att skapa dessa nätverk.

SKOGSDEBATTEN är polariserad och politiserad, vilket ytterligare komplicerar behandlandet av skogsrelaterade frågor. Genomförandet av hållbar utveckling inom skogsbruket kräver långsiktighet, vilket har glömts bort i skogsdebatten. Skogsexperterna har en bred kompetens och det vore bra om alla erkände även det arbete som under årtionden har gjorts för naturens bästa inom skogsbruket.

Riskerna för misstag ökar i hela verksamhetskedjan när arbetsbördan är orimlig. Flödet av ökande krav och faktorer att beakta ökar också sannolikheten för misstag, men av misstag måste man också lära sig. Arbetsgivare bör se till att det finns tillräckliga resurser, att personalen får tillräcklig introduktion och också ta sitt ansvar för de anställdas misstag, förutsatt att de inte skett avsiktligt eller genom grov vårdslöshet.

Denna ordförandes kolumn är baserad på en intervju gjord av **Markku Laukkanen**. Intervjun har publicerats i artikelserien ”Metsä vastaa” som finansierats av Metsämiesten Säätiö.

Läs mer: <https://www.luva.fi/ajankohtaista/stefan-borgman-vihamielinen-metsakeskustelu-heikentanyt-alan-tyohyvinvointia/>

Stefan Borgman
puheenjohtaja, METO – Metsäalan Asiantuntijat
ordförande, METO – Skogsbranschens Experter
stefan.borgman@luva.fi, 040 1588 815

”Välimatkaa meillä oli noin 35–40 metriä. Susi lähti tulemaan minua kohti laukalla.”

Puolitoista minuuttia tuijotusta suden kanssa silmästä silmään muutti Rantasten perheen elämää. Lasten kulkeminen yksin tai kavereiden kanssa lähipelloilla ja -metsissä on nyt kielletty.

Haasteena sudet

Luonnossa työtään tekevät ja harrastavat ovat huolissaan lisääntyneistä susihavainnoista ja -vahingoista. Suden kannanhoidollinen metsästys saa kannatusta.

Teksti ja kuvat: Tiina Eklund

SÄNTÄ Jari Rantanen (39) hoitaa Rantalán lypsykarjatilaa Riihimäellä, Lopen rajan tuntumassa. Toimiston seinällä on 22 kunniataulua 50 000 maitolitran lypsäineistä lehmistä.

– Seinältä puuttuu kymmenkunta 50-tonnaria ja kaksi 100-tonnaria, jotka ovat vielä kehystämättä. Ja pari 100-tonnista on hilkulla, kertoo Rantanen.

Suku tuli Rantalán tilalle 1900-luvun alussa Rengosta, kun isoisän isä löysi vaimon viereiseltä Alitalon tilalta. Rantala oli aikoinaan Kytäjän kartanon torppa, mutta lunastettiin omaksi vuonna 1922. Vanha jyrävä tiilinaavetta on rakennettu Kytäjän kartanon tiilitehtaan tiilistä vuonna 1931.

– Ukkini ajoi alle 10-vuotiaana hevosella tiiliä tänne kartanolta. Karjaa on ollut tällä paikalla jo ennen sukumme tuloa.

Tilalla tehtiin sukupolven vaihdos vuonna 2014, kun Rantanen osti tilan sedältään. Uusi parsinavetta putkilypsyineen valmistui 2015. Lypsäviä on tällä hetkellä noin 50, nuori karja mukaan lukien eläinluku nousee yli 80:een.

Laidunnus luo monimuotoisuutta

– Hiehot ja ummessa olevat lähtevät kelien mukaan ulos jo huhtikuussa. Ensin tarhaan, ja kun ruoho alkaa kasvaa, laitumille. Lypsävät lähtevät yleensä toukuun puolella ja ovat siellä talven tuloon asti. Parsinavetta-lehmien tulee olla kasvukauden aikana 60 vuorokautta ulkona.

Rantasella lypsyrotuina ovat perinteiset ayshire ja holstein, mutta satunnaisesti myös länsisuomenkarjaa, kyyttöjä ja pohjoissuomenkarjaa eli lapinlehmii.

– Laitumia on 50 hehtaaria, joista 15 peltolaitumia, loput metsää. Erityisesti metsälaitumet ovat luonnoltaan rikkaita alueita. Lintuja, kuten västäräkkejä ja pääskysiä, on paljon, koska lannan myötä

on paljon hyönteisiä, kuten kärpäsiä ja lantakuoriaisia.

Räystäös- ja haarapääskyt pesivät tilan piharakennuksissa.

Laitumille tuli uusi eläin

– Olin veljeni kanssa viime itsenäisyyspäivänä katsomassa metsiä ja suunnittelemassa hakkuita. Kävelin laitumella pitkin lammenrantaa järveä kohti. Veli oli tulossa autolla hakemaan minut pikitieltä kyytiin.

Rantasen huomasi tuoreen näköiset sudenjäljet, jotka menivät kohti järveä. Äkkiä hän huomasi suden, joka tuli ulos metsästä etuoikealta.

– Huomasimme toisemme suunnilleen samaan aikaan. Välimatkaa meillä oli noin 35–40 metriä. Susi lähti tulemaan minua kohti laukalla. Välissämme oli syvä oja ja pellon puolella aita. Susi tuli ojasta yli ja aidasta ali pellon puolelle.

Rantasen mukaan susi tuli ensin vauhdilla kohti, mutta aita ja syvä oja hidastivat sen vauhdin. Suurpeto pysähtyi kymmenen metrin päähän Rantasesta.

– Siinä tuijotimme toisiamme puolitaitoista minuuttia. Kova oli tuijotus. En huutanut, tuijotin takaisin. Sillä oli kellerävät silmät. Otin puukon vyöltä käteen.

– Alkuun susi piti matalaa murinaa. Ja oli vähän sen oloinen koko ajan, että tuleeko eteenpäin vai lähteekö pois. Oli ottamassa askelta eteenpäin, mutta kovasti empi. Lopulta lähti juoksemaan kohti metsäsaareketta.

– Kun pääsin auton kyytiin ja saavuini kotiin, soitin kohtaamisesta hätäkeskukseen. Poliisi ja petoyhdyshenkilö kävivät katsomassa jäljet. Tassun koko oli kahdeksan kertaa 12 senttimetriä.

Huoli lapsista

Rantasella on rauhallinen olemus ja pituutta 186 senttimetriä. Suden kohtaaminen on mietityttänyt erityisesti lasten takia.

– Perheessämme on 5-, 7-, 9- ja 10-vuotiaat lapset. He kulkivat vielä syksyllä ja alkutalvesta kavereidensa kanssa tuolla alueella. Viime talvena vanhin lapsemme hiihti usein yksin noilla laidunpelloilla. Ja muutoinkin on kulkenut siellä yksinään, kun on tutut maastot.

– Tämän kohtaamisen jälkeen en ole päästänyt lapsia yksin tai keskenään kulkemaan, päästän enää aikuisen kanssa.

Kaksi päivää kohtaamisen jälkeen susi nähtiin jälleen lähes samassa paikassa juoksemassa.

– Ja 13. joulukuuta susi oli käynyt pihallamme. Se oli kulkenut navetan päädystä vanhan navetan taakse ja takaisin. Alueella on ainakin kolme sutta, koska ne ovat näkyneet yhdessä naapurin riistakameran kuvassa.

Lapsiperheet lähellä ovat hakeneet susikyntejä, mutta niitä ei ole myönnetty.

– Olemme eri kunnan puolella. Meiltä taksi hakee lapset pihasta, mutta Lopen puolella lapset kävelevät pisimmillään 700 metriä taksille alueella, jossa oli syksyllä suden jäljiltä hirven ja peuran raatoja.

Laidunaika mietityttää

– Jos suurpetoaitaa lähtisi tekemään, olisi siinä aikamoinen työ tehdä se 50 hehtaarin alalle. Ja lisäksi olisi aidan huoltotyö. Vaatisi työvoimaa, mutta kun maataloustyön kannattavuus on vähän alamaissa, niin olisi omalla kontolla kaikki.

– On minulle mahdotonta, koska kesä on muutoinkin kiireistä aikaa, kun on rehuntekoa ja muut pelto- sekä karjatyöt. Ei riitä tunnit vuorokaudessa.

Rantanen tekee kesän aikana kolme sataa säilörehua noin 50 hehtaarin nurmialalta, minkä lisäksi hän urakoi paa-lausta muille.

– Odotan laidunkautta jännityksellä. Viime kesänä sudet olivat jo useamman kerran aitojen takana. Hiehot ovat

SUDET

kauemmilla laiturilla ja pienempiä. Riski suden kohtaamiseen on niillä suurempi.

Ratkaisuksi tilanteeseen Rantanen näkee suden kannanhoidollisen metsästyksen.

- Ja pihasukille tulisi saada helpommin lupia. En ymmärrä, että suurpetoja kesytetään. Kyllä ne ajan myötä tottuvat ihmisiin.

Metsässä susien kanssa

Kymenlaakson metsänhoitoyhdistyksen toimipiste Inkeroisissa sijaitsee Anjalan kosken paperitehtaan vieressä Kymijoen rannalla. Kyseessä on historiallinen rajapitäjä, sillä Inkeroinen edeltäjä Sippola jäi Venäjän puolelle 1743 solmitussa Turun rauhassa, kun Ruotsin ja Venäjän rajaksi tuli Kymijoki.

Toimistolla on kahdeksan henkilön työpisteet, mutta etätoita tehdään usein. Metsäasiantuntija **Terhi Tuominen** on palvellut yhdistyksen jäseniä 23-vuoden ajan. Hän toimii oman työnsä ohella luotatusmiehenä.

- Vielä kymmenen vuotta sitten oli ihmeellistä, jos täällä havaittiin susi. Viimeisen 2-3 vuoden aikana tilanne on muuttunut todella paljon ja susihavainnot alkavat olla arkipäivää, kertoo Tuominen.

Havaintoähky

Tuomisen mukaan moni ei viitsi enää ilmoittaa susihavainnoista.

- Muuten saisi olla soittamassa jäljistä, riistakamerakuvista ja näköhavainnoista koko ajan. Seuraus on harmillisesti se, että susitilastot alkavat hämärtyä, sanoo Tuominen viitaten TASSU-suurpetohavaintojärjestelmään, jonka pohjalta Luonnonvarakeskus valtaosin tekee kanta-arviot.

Tuominen kuuluu kolmeen metsästysseuraan, joiden WhatsApp-ryhmiin tulee jatkuvasti susihavaintoja. Tuominen selaa viestejä.

- Ahviossa oli neljä päivää sitten susihavainto kello 6.30. Toisessa viestissä lukee "Täällä on suden jäljet", minkä jälkeen kaurisjahti keskeytettiin.

- Sitten täällä on viestitely hirvikolarista Riitamaan tiellä, johon pyydetään vapaaehtoisia jäljittämään. Viestiin on vastattu "Minne tullaan?". Sitten jäljittäjä kertoo koiran kanssa etenemisestä pimeässä metsässä. Sitten on viesti "Täällä on suden jäljet", mihin viestittely loppuu.

Tuominen luettelee kahden viikon sisältä susihavaintoja, joita on Kotkan

"Kannan pitäisi olla jotenkin järkevissä mitoissa, jottei tilanne pääse eskaloitumaan."

VARAUTUMINEN suden kohtaamiseen olisi hyvä aloittaa nyt, kun alueilla on vasta yksittäisiä susia, sanoo Terhi Tuominen. Hän toivoo työturvallisuuskustelua pedoista.

moottoritiltä, eripuolilta Kymijokea, joka on ollut sulana, sekä lukuisia riistakamerahavaintoja Ahviosta.

- Niitä on siellä useampi jälkien perusteella.

Suden jälkiä Tuominen kuvaa suuriksi koiranjäljiksi, joissa kynnet erottuvat selvästi.

- Tassut ovat isot, kämmenen kokoiset. Jälkivana enemmän peräkkäin kuin koiralla.

Tuomisella on itsellään neljä karkea-karvaista saksanseisoojaa, joilla hän käy kokeissa ja metsällä. Vaikka koirat ovat isoja, ovat ne suteen verrattuna pieniä. Suurimmillaan urossuden säkäkorkeus voi olla 85 senttiä ja paino jopa 80 kiloa.

Työturvallisuus mietittyttä

Tuominen oli edellispäivänä jutellut kahvipöydässä kuuden työkaverin kanssa. Jokaisella oli ollut kahden viikon sisään jokin susihavainto.

- Vaikka emme ole missään nimessä suurimman susikannan alueella, silti viime viikollakin oli kolme sutta yhtä aikaa lähialueilla. Yksi metsänomistajan riis-

takamerassa, johon kollega oli menossa. Toinen työkaverin pihassa Kausalan-Iitin rajalla, mistä hän otti valokuvan. Ja samaan aikaan Korvenkylällä ystävän ulkorakennuksen ympäri käveli susi.

- Mielestäni metsäammattilaiset eivät halua näyttää pelkoa, vaikka tuntisivat sitä. He sietävät hyvin pitkälle asioita, kun ovat perinteisesti olleet yksin korvessa.

Tuomisen kollega kohtasi vastikään suden metsäkäynnillä.

- Susi juoksi metsänomistajan ja työkaverin välistä, ihan vierestä. He lähtivät takaisin autolle ja ottivat lumilapion turvaksi. Toinen metsäpalsta jätettiin sinä päivänä käymättä, sen verran tilanne pysäytti.

- On helppo puhua ja naureskella sudelle, mutta ketkä sen ovat oikeasti kohdanneet, on mielipide toisenlainen. Siksi toivoisin enemmän tervettä järkeä keskusteluun, koska kyseessä on kuitenkin suurpeto ja mahdollinen hengenvaara, Tuominen muistuttaa.

Varautuminen aloitettava

Tuomisen mukaan susipelon saa sanoa ääneen, eikä se ole noloa, vaan järkevää.

– Meillä järjestetään työturvallisuus-käyntejä toimistoille, missä suurin riski on pudota penkiltä tai viiltää paperilla sormeen. Mutta susista ei ole ollut vielä minkäänlaista työturvallisuuskeskustelua. Metsäkäyntejä on kuitenkin tehtävä ympäri vuoden hakkuiden ja esimerkiksi perunkirjoitusten myötä, joten metsäsiantuntijoita pitäisi alkaa valmentaa mahdolliseen suden kohtaamiseen.

Tuomisen mielestä mahdollisuus siihen, että jotain käy, on pieni, mutta ei mahdoton. Siksi hän näkee, että on aika varautua, ennen kuin alueella alkaa olla suuria susilaumojia.

– Luottamusmiehen roolissa ajattelen, että henkilöstöä voitaisiin kouluttaa tunnistamaan jälkiä ja riskitilanteita. Tiedettäisiin miten kannattaa toimia ja miten ei. Eli ihan käytännön asioita.

Nyt julkisuudessa annetut karkotuskeinot hän kokee isolta osin tehottomina.

– Kun susikohtamisessa on huudettu ja annettu ääntä, ei se ole vaikuttanut mitenkään hukkaan. Neuvoja ja keinoja kaivattaisiin lisää, Tuominen sanoo.

Metsänhoitoyhdistyksissä seurataan, onko metsuri palannut metsästä kotiin. Vastaavaa seurantaa ei ole laajoilla alueilla yksin kulkevilla metsäsiantuntijoilla.

– Moni ei sitä kuitenkaan halua, koska meillä on vapaamuotoinen työaika.

Some-keskustelu turhauttaa

Susihavaintojen nopea kasvu alueella pohdituttaa Tuomista.

– Kannan pitäisi olla jotenkin järkevissä mitoissa, jottei tilanne pääse eskaloitumaan. Nyt kameroissa näkyy kahta, kolmea sutta yhtä aikaa. Lisäksi suden ihmispelko pitäisi saada takaisin. En näe, että kattilan kansien paukuttamisella on riittävä vaikutusta. Vain metsästyksellä tähän voidaan vaikuttaa.

Tuominen kannustaa ihmisiä kertomaan kohtaamisista.

– Harmillista on, että kun joku puhuu susikokemuksistaan tai -pelostaan somessa, hänet yritetään vaientaa vähättelemällä ja haukkumalla. Ihmisten vaikeaminen lisää riskiä siihen, että jotain käy ennen pitkää.

Hän kokee, että moni somessa äänekäs osaa vain huudella.

– Konkreettinen tekeminen asioiden eteen puuttuu. He voisivat tehdä esimerkiksi SRVA-työtä ja lähteä jäljittämään

Komisario vastaa

POLIISIN eräyhdyshenkilöt ovat poliisilaitosten nimeämiä metsästyksen ja kalastukseen erikoistuneita poliisiantuntijoita. Hämeen poliisilaitoksen eräasioiden päällystövastaavana toimii komisario **Rauno Piispa**.

– Mikäli susi on lähistöllä, pyrkisin itse hätistelemään sitä huutamalla ja käsiä yhteen lyömällä. Yleensä susi on ihmisarka ja lähtee karkuun.

– Poliisille tärkeä kriteeri on se, miten susi suhtautuu ihmiseen. Onko se muuttaman kymmenen metrin päässä ihmisestä, eikä ole ihmisarka? Onko kyse yksittäisestä pihakäynnistä yöaikaan vai pyöriikö susi jatkuvasti piholla? Onko lemmikkejä tai tuotantoeläimiä, jotka vetävät sutta puoleensa, ja voisiko niiden olosuhteita jotenkin muuttaa, komisario Piispa kysyy.

Poliisille tulee nykyisin paljon ilmoituksia susien pihakäynneistä.

– Jos suden havaitsee taajaman ulkopuolella, tulee tehdä ilmoitus paikalliselle suurpetoyhdyshenkilölle ja hän kirjaa havainnon TASSU-järjestelmään. Jos taas susi liikkuu asutun rakennuksen tai ihmisten ilmoilla, myös taajaman ulkopuolella,

niin silloin ilmoitus tehdään hätäkeskukseen.

Karkotus- tai poistolupa

– Kun kyse on potentiaalisesti ihmisen hengelle vaarallisesta villieläimestä, kuuluu asia poliisille. Mikäli kyseessä on suurpedon aikaansaama omaisuusvahinko tai sosiaaliset perustelut, pystyy Suomen riistakeskus luvittamaan alueelle karkotus- tai poistopäätöksen, kun alueella on metsästysoikeus, sanoo Piispa.

– Taajama-alueella metsästysoikeutta ei ole kenelläkään, joten asia kuuluu automaattisesti poliisille. Kun poliisi tekee suurpedon karkotus- tai lopetuspäätöksen, niin SRVA välittää poliisille metsästäjiä virka-avuksi tilanteeseen.

Suurriistavirka-apu (SRVA) on riistanhoitoyhdistysten ylläpitämä organisaatio, jonka toiminta perustuu poliisin ja riistanhoitoyhdistysten välisiin sopimuksiin.

– Poliisin antamassa suurpedon

karkotus- ja lopetuspäätöksessä pitää pystyä perustelemaan, että tilanne on ihmisen hengelle vaarallinen. Kyse ei ole metsästyksestä, vaan poliisin toimivallan käytöstä.

Suden aikaansaamat vahingot vuonna 2024

ILMOITUS vahingosta tehtävä viipymättä kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jotta hän pääsee toteamaan ja arvioimaan vahingon. Vahinkohakemus on jätettävä viimeistään 1 kk kuluessa vahingosta. (Ruokavirasto 25.2.2025).

Vain maaseutuelinkeinoviranomaiselle tehdyt ilmoitukset ja saadut korvaukset näkyvät riistavahinko-luvuissa. Mikäli menehtyneestä koirasta on saatu korvaus vakuutuksesta, se ei näy niissä. Korvausperusteet: Riistavahinkolaki 27.2.2009/105, 4§. Lähde: riistavahingot.fi

Korvaussummat: Maa- ja metsätalousministeriön asetus eläinvahinkojen korvaamisesta käytettävistä käyvistä arvoista (834/2018)

- Porovahinko 1133 kpl, yht. 1 570 235 €
- Kotieläinvahinko 189 kpl, yht. 342 348 €
- Nauta, 7kpl

- Lammas, 406kpl
- Hevonen, 7kpl
- Koira, 59kpl
- Muu eloton irtaimisto, 8 vahinkoa
- Muu kotieläinvahinko, 25 kpl
- Onnettomuus 22 kpl
- Tieliikenne, 13 vahinkoa
- Rautatie, 3 vahinkoa
- Muu, 6 vahinkoa
- Yht. 1 912 583 eur

Vuonna 2023 petoeläinten aiheuttamien vahinkojen määrä oli yhteensä 10,6 milj. euroa, josta porovahinkojen osuus oli 9,8 milj. euroa ja kotieläin- ja viljelyvahinkojen osuus 0,7 milj. euroa. Myönnetty määräraha ei mahdollista porovahinkojen täysimääräistä korvaamista. Lisäksi EU:n asettama korvauskatto mahdollistaa porovahinkojen korvaamisen 10 milj. euroon saakka. (Lähde: Valtion talousarvioesitys 2025)

Ohje suurpetojen kohtaamiseen päivitettävä

– **SUSITILANNE** on muuttunut selvästi viimeisen kahden kolmen vuoden aikana. Havaintoja tulee useita joka päivä, ja koirasusia on todettu sekä näytteistä että kaadetuista yksilöistä, sanoo Meton työturvallisuusasioista vastaava asiamies **Ari Teittinen**. Hän on Työturvallisuuskeskuksen metsäalan työalatoimikunnan jäsen.

Teittinen kannustaa seuraamaan Facebookin ”Susivaroitukset”-ryhmää, mistä saa tietoa susihavainnoista.

– Kannattaa valmistautua mahdolliseen kohtaamiseen jo etukäteen. On hyvä pitää ääntä maastossa liikkuesssa. Turva- tai kaasusumutin voi olla mukana, osa niistä pitää myös ääntä.

– Ohje suurpetojen kohtaamiseen luonnossa työtään tekeville tehtiin vuonna 2014, mutta se on vanhentunut. Meto tulee esittämään sen päivittämistä yhteistyökumppaneille, Teittinen kertoo.

”Suurpedot työmaalla -toiminta-ohjeistus” (2014): Koneyrittäjien liitto, METO – Metsäalan Asiantuntijat ry, MTK, Puu- ja erityisalojen liitto, Suomen riistakeskus ja Yksityismetsätalouden Työnantajat.

Aasiyhdistys ei suosittele aasia laumanvartijaksi

– Emme suosittele aasia laumanvartijaksi. Ongelmana on aasin pieni koko, eikä kaikilla aaseilla ole laumanvartijaominaisuutta. Esimerkiksi minulla on kolme aasia, joista yksi puolustautuu ja kaksi pakenee, kertoo Suomen aasiyhdistys ry:n hallituksen puheenjohtaja **Sari Ravanto-Eriksson**.

– Ne ketkä ovat verkostoituneet muihin maihin, ovat nähneet kuvia raadelluista aaseista, mitä ei ole mukava katsoa. Suomessa aasi on lemmikki ja jossain määrin työkaveri. Kuka haluaa altistaa lemmikkinsä susille, kysyy Ravanto-Eriksson.

– Aasi ei ole nopea eikä lihaksikas, joten sillä ei ole usein muuta vaihtoehtoa kuin jäädä puolustautumaan.

haavakoita, jos kokevat, ettei susista ole mitään riskiä.

Tuominen pelkää, että moni susikoh- taaminen on tähän asti päättynyt hyvin, koska onni on ollut myötäinen.

– Olen lukenut, miten susi on seurannut taajamassa tai sen laidalla koiran- ulkoiluttajaa. Tilanne on ratkennut, kun paikalle on tullut muita ihmisiä tai auto, joiden vuoksi susi on lähtenyt.

– Mutta kun me olemme tuolla met- sässä, ei sinne tule toisia ihmisiä.

Olemme tilanteessa yksin.

Koirien koetoiminta haasteissa

Pohjoismainen mäyräkoirien ajomaa- ottelu pidettiin Raaseporissa 15. mar- raskuuta. Mukana oli koiria Suomesta, Ruotsista, Norjasta ja Tanskasta. Alueen lisääntyneet susihavainnot vaikeuttivat koejärjestelyjä ja koemaastot pystyttiin lopullisesti päättämään vasta koetta edel- tävänä iltana.

Ylituomarina maaottelussa toimi **Ulla Kamila**. Hänellä on ollut karkeakarvai- sia mäyräkoiria vuodesta 1984 asti. Päivä- työkseen Kamila on toiminut lukion ruot- sin kielen lehtorina.

– Metsästä koirillani Sauvossa Varsi- nais-Suomessa, missä metsästysseurani maat ovat. Tähän syksyyn asti meillä oli rauhallista ja vielä alkusyksystä ajatin siellä koiriani. Sitten susihavainnot lisääntyivät keskeisillä metsästysalueilla, enkä enää juurikaan uskalla pitää koiriani siellä irti.

Paimion metsästysseurasta hän erosi syksyllä, kun ei ollut vuosiin uskaltanut juoksuttaa siellä koiria.

Susille menetetyt koirat

– Lähin koiravahinko on noin 15 kilometriä jahtialueeltani, Salon Angelniemellä. Susi kävi siellä ajokoiraan kiinni, kertoo Kamila.

Tämän kolmevuotiaan amerikanket- tukoiran pelastivat piikkiliivi ja omista- jan nopea väliintulo viime marraskuussa. Susi ehti purra koiraa jalkaan ja koira vie- tiin eläinlääkäriin hoitoon. Mäyräkoiria on menetetty kaksi tällä jahtikaudella.

– Susi tappoi palkitun mäyräkoira EddyHummerin Porissa syyskuussa. Koira oli lähellä isäntäänsä ja aivan asu- tusalueen vieressä. Ja sudet tappoivat mäyräkoira Ismon peurajahdin yhtey- dessä, kertoo Kamila.

Porilaisen **Ari Alisen** koira EddyHum- mer eli Hummeri oli alle sadan metrin päässä omistajastaan Porin Niittumaalla 15.

Metsästyskoirien rekisteröinnit ovat vähentyneet, koirakokeet ja jalostustyö ovat vaarassa. Ulla Kamila ei halua menettää jahtikavereitaan susille.

syyskuuta, kun susi kävi koiran kimppuun. Koira huusi ja Alinen juoksi sen luokse. Hummerin sydän löi vielä hetken Alisen sylissä. Koira oli kuollessaan 10-vuotias.

Ismon, viralliselta nimeltään Playadel Bergs GV-Polkan Pauke, kimppuun kävi kolme sutta Uudenkaupungin Lokalah- della joulukuun 7. päivänä. Omistaja **Juha Virtala** oli koiran luona kymmenessä minuutissa, mutta mitään ei ollut tehtä- vissä. Ismo oli Suomen käyttövalio mäy- räkoirien ajokokeessa ja Ruotsin jäljestys- valio. Koira oli kuollessaan 4-vuotias.

– Kummatkin menetetyt koirat oli- vat ajovaliota ja niitä oli käytetty jalos- tukseen. Näiden koirakuolemien jälkeen perustettiin alueellisia WhatsApp-ryh- miä, joissa koiraharrastajat voivat viestiä susihavainnoistaan, kertoo Kamila.

Koirien jalostustyö vaarassa

Kamila on havainnut, että metsästyskoi- rien rekisteröinnit ovat vähentyneet.

– Sekin vaikuttaa, että metsästäjät ikääntyvät. Mutta tiedän ihmisiä, jotka ottaisivat mielellään koiralleen kaverin ja jatkajan, mutta eivät ota, kun sitä yhtä- kään ei voi enää päästää metsään.

Kamila muistelee, että ainakin yksi ajokoe on jouduttu perumaan susien takia. Lisäksi kokeissa on jouduttu rajoit- tamaan maastoja.

– Tällöin mukaan voidaan ottaa vähemmän koiria, vaikka ilmoittautumi- sia olisi paljon. Kokeita on todennäköi- sesti myös jätetty anomatta. Lisäksi on ollut läheltä piti -tilanteita. Riihimäellä koetuomari otti kiinni mäyräkoiran, jonka perässä tuli susi.

– Näen, että tämä tulee vaikuttamaan koirien jalostukseen. Mitä itsenäisempi ja

rohkeampi metsästyskoira on, sitä vaarallisempaa elämää se elää, pohtii Kamila.

Rahalla turvallista jahtia?

– Valtava määrä koiraharrastajia etsii nyt paikkoja, joissa olisi vielä turvallista juoksentaa koiraa. Olin itse pari-kolme kertaa kuussa marras-joulukuun aikana Ahvenanmaalla koiriani juoksuttamassa, koska siellä on turvallisempaa, kertoo Kamila.

Hän on valmis maksamaan turvallista maastoista, mutta ei näe tilannetta oikeudenmukaisena tai harrastuksen hengen mukaisena.

– Tähän asti metsästys on ollut tasa-puolista Suomessa, mutta näin ei enää ole, jos vain rahalla pääsee turvalliseen jahtiin.

Kamila osti hinnakkaat kevlar-liivit koirilleen jo muutama vuosi sitten.

– Mutta ne ovat raskaat, eikä koira voi pitää niitä lämpimillä ilmoilla. Piikkiliivit taas keräävät metsästä risut ja kävyt, kun mäyräkoira on niin matala. Ruotsissa on hyvä valikoima liivejä villisikojen takia, mutta siellä pitäisi käydä koiran kanssa kokeilemassa liivin oikea koko. Eivätkä ne silti välttämättä suojaa suden puremalta.

Ymmärtämättömyyttä

Jotkut kommentoivat some-keskusteluissa, että koiria jää enemmän liikenteessä auton alle kuin susi syö.

– Koiralla on GPS-paikannin ja näen mihin koiran ajo on menossa. Menen koiraa vastaan ja ottamaan kiinni ennen tietä. Tie on aina vaarallinen, oli se sitten metsäautotie tai muu tie, niin sitä pitää varoa. Mutta susien paikoista minulla ei ole mitään tietoa.

Kamila kokee, että ihmiset eivät ymmärrä maaseudun nykyistä todellisuutta.

– Tämä tuntuu turhautavalta ja ahdistavalta. Susihavainnot ovat lisääntyneet todella paljon, mutta Luken mukaan susimäärä ei kuitenkaan. Ihmettelen sitä todella.

Kamila seurasi Ruotsin televisiosta, miten siellä alkoi susijahti. Lupia oli 30 ja 10 sutta ammuttiin heti ensimmäisenä päivänä.

– Ymmärrän luonnon monimuotoisuuden, mutta näen, että Suomessa pitäisi sutta pystyä kannanhoidollisesti metsästämään ja susikantaa harventamaan nykyisestä. ♦

Tassu-järjestelmä ja suurpetohavainnot

Suomen riistakeskuksen Keski-Suomen riistapäällikkö **Olli Kursula** kertoo, että Suomessa oli 2378 koulutettua petoyhdyshenkilöä viime vuoden lopulla.

– He kirjaavat susi-, karhu-, ilves- ja ahmahavainnot Tassu-suurpetohavainnotjärjestelmään, mitkä ovat pitkälti Luken suurpetokanta-arvioiden pohjana, kertoo Kursula.

– Petoyhdyshenkilökoulutuksen voi suorittaa nykyisin sähköisesti. Riistakeskuksen aluetoimisto nimeää petoyhdyshenkilöt. Metsäasiantuntijat olisivat tähän hyviä, koska tekevät työssään havaintoja.

Vuonna 2024 petoyhdyshenkilöt tallensivat 54 570 havaintoa, joka oli noin 4000 vähemmän kuin edellisvuonna.

– Havaintomäärät ovat pysyneet viime vuosina suunnilleen samoina, vaikka oli pelkoja romahduksesta. Näköpiirissä ei ole yleistä väsymistä ilmoittamiseen, vaikka paikallisesti sitä voi olla.

Petoyhdyshenkilöiden susihavainnot 1.1.–19.11.2004. Yhteensä 11 469 havaintoa. Lähde: Luke.

Vajaan vuoden aikana tehtiin yli 10 000 suurpetohavaintoa pihapiireistä, joista noin 4000 susista. Niistä valtaosa oli ”Susisi-Suomesta” eli Varsinais-Suomen ja Satakunnan alueilta, sekä Etelä-Hämeen ja Uudenmaan länsiosista.

– Vain petoyhdyshenkilöille ilmoitetut ja Tassuun kirjatut havainnot päätyvät tutkimuksen, hallinnon ja poliisin käyttöön. Kaikki suurpetohavainnot tulee ilmoittaa petoyhdyshenkilölle. Uhkaavat tilanteet myös hätänumeroon 112.

Petoyhdyshenkilökurssi:

www.riistainfo.fi

Tassu-havainnot susi:

kpl

kpl

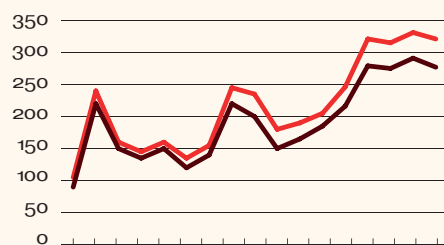
Luken susimäärä

-

-

Susikanta Suomessa v. 2008–2024

Yksilöitä max/min. Rajalaumojen susista puolet on laskettu mukaan Suomen susikantaan

Koonnut: Tiina Eklund, Aineistot: RKTL 2008-2014, Luonnonvarakeskus 2015-. Lähde: RKTL ja Luke lausunnot ja arviot: www.luke.fi/fi/luonnonvaratieto/tiedetta-ja-tietoa/susi

Koirasusien poistaminen

KOIRASUSI on haitallinen vieraslaji. Luonnonvarakeskus on tunnistanut Suomessa talven aikana kahdeksan koirasutta, joista neljä on oletetusti hengissä. Luken mukaan kasvanut koirasusimäärä uhkaa suden geenipuhtautta.

Lain mukaan koirasutta ei saa tuoda maahan, kasvattaa, myydä tai ostaa, pitää hallussa, eikä päästää ympäristöön. Maaliskuussa 2021 loppilainen nainen tuomittiin koirasusien kasvattamisesta eläintenpitokieltoon 30.3.2027 asti.

MMM:n hyväksymän vieraslajien hallintasuunnitelman mukaan karanneet koirasudet poistetaan luonnosta.

Suunnitelmassa vastuu- ja yhteistyötohoiksi on nimetty ELY-keskukset, kunnat, Luonnonvarakeskus, Suomen ympäristökeskus, Suomen riistakeskus, riistanhoitoyhdistykset ja maanomistajat.

Käytännössä koirasusien poisto on jäänyt metsästäjien vastuulle. He ovat hakeneet Suomen riistakeskuksesta metsästyslain 41 §:n vahinkoperustaista, 70 euroa maksavaa poikkeuslupaa ”suden pyyntiin” ja suorittaneet pyynnin.

Lähteet: Yle 14.2.2025: Koirasusien määrä kasvaa Suomessa – uhkaa susien geenipuhtautta. vieraslajit.fi 26.2.2025. mmm.fi/vieraslajit/hallintasuunnitelmat 26.2.2025

Suomen Metsästysmuseon johtaja Timo Kukko (oik.) ja intendentti Perttu Matero OTSO-perusnäytteen äärellä. Museon kehittytyö on käynnissä.

Valtakunnallisen Erä- ja luontokulttuurimuseo-hankkeen haasteet

Suomen Metsästysmuseota kehitetään Riihimäellä

SUOMEN Metsästysmuseo on toiminut Riihimäellä vuodesta 1990 alkaen professori **Osmo Lapon** (97) suunnittelemissa rakennuksissa Suomen Lasimuseon vieressä. Riihimäellä ovat myös Sako Oy:n asetehtas, Suomen Metsästäjäliiton toimisto sekä 53-vuoden ajan järjestetty Kansainväliset Erämessut.

Valtakunnallinen kalastusmuseo sijaitsi Helsingissä, mutta se lopetettiin vuonna 1920. Alueellisia kalastusmuseoita on tällä hetkellä 19 kappaletta. Suomen Metsästysmuseo saa vuosittain pienen siivun ”metsästyskortti”- eli riistanhoitomaksuista. Vastaavaa tukea ei jyvitetä ”kalastuskorteista” eli kalastonhoitomaksuista kalastusmuseoille.

Yhteinen museo jo pitkään toiveena

– Metsästäystä ja kalastusta on yritetty yhdistää samaan museoon moneen otteeseen, ensimmäisen kerran jo 30-vuotta sitten, kertoo Suomen Metsäs-

tysmuseoyhdistyksen varapuheenjohtaja **Mikael Antell**.

– Yhtenä synnä on ollut halu päästä valtakunnalliseksi vastuumuseoksi ja saada sen myötä lisää resursseja toimintaan. OKM on linjannut metsästyksen yksin liian kapea-alaiseksi siihen.

Metsästyksen ja kalastusmuseoyhdistysten hallitukset lähtivät muutama vuosi sitten jälleen ajamaan yhteistä museota. Maa- ja metsätalousministeriö myönsi rahoituksen Erämuseon selvitystyöhön vuonna 2020. Hanketta vetämään valittiin **Timo Kukko** (MMM).

– Kilpailutin julkisesti ja asiantuntijaraati pisteytti eri tarjouksia. Imatra teki hyvän tarjouksen ja se valittiin parhaaksi 25 hakijapaikkakunnan joukosta vuonna 2021, kertoo Kukko.

Hankkeelle vastatuulta

MMM ja OKM myönsivät Suomen Erämuseosäätiölle tuen museon suunnitteluun, mutta Imatran kaupungintalolle aiottuun museoon ei ole tähän päivään

mennessä saatu valtion erillisrahoitusta.

Erämuseon kehittämishanketta vetänyt Timo Kukko valittiin viime vuonna Suomen Metsästysmuseon johtajaksi.

– Näen edelleen tavoitteena yhden valtakunnallisen museon, joka esittelisi kaikkea luonnon virkistyskäyttöä, metsästystä, kalastusta ja retkeilyä. Mutta uutta museota on nyt odotettu viisi vuotta, mikä on pitkä aika. Samalla olemme havainneet painetta tallentaa katoavaa eränkävyn historiaa, sillä Metsästysmuseo on saanut näitä lahjoituksia enenevässä määrin viime vuosina.

– Imatran silloinen tarjous perustui ympärivuotiseen asiakasvirtaan. Kun Venäjä aloitti sodan Ukrainaa vastaan, maailma muuttui ja hanketta olisi enää vaikea saada kannattavaksi.

Myös Suomen Metsästysmuseoyhdistyksen hallituksen puheenjohtaja **Kari Kuparinen** näkee, että valtakunnallinen museo olisi Suomen etu.

– Mutta valitettavasti nykyisen hankkeen toiminnalle ei ole löytynyt rahoitusta.

Saimme laajan selvityksen hankkeen suunnitelluista tuloista ja menoista, jotka eivät ole enää nykytilanteessa realistisia.

Metsästysmuseota kehitetään

– Metsästysmuseoyhdistys oli Erämuseon kehittämishankkeen alulle panija, mutta jatkamme edelleen myös Suomen Metsästysmuseon kehittämistä Riihimäellä. Katsoimme, että metsästysmuseon toiminta on liian suuressa vaarassa päättyä, jos yhdistyksen toimintaa ei kehitetä Erämuseon suunnittelun ollessa kesken ja toiminnan rahoitus avoinna, sanoo Kari Kuparinen.

Vuoden vaihteessa Erämuseosäätiö ilmoitti, että Imatran museo tulisi keskittymään kalastukseen, retkeilyyn ja erä-

”Olemme havainneet painetta tallentaa katoavaa eränkävyn historiaa.”

kulttuuriin. Riihimäen kaupunginjohtaja **Jouni Eho** totesi Ylen haastattelussa, että Metsästysmuseolla on iso merkitys Riihimäelle sekä kulttuurikohteena että matkailunähtävyytenä.

Timo Kukon mukaan Riihimäen metsästysmuseo ei kilpaile Imatran kanssa.

– Mutta emme voi myöskään odottaa. Meillä alkaa pian remontti Metsästysmuseossa ja samalla tulemme kehittämään museota, johtaja Timo Kukko sanoo.

Puheenjohtaja Kari Kuparisen mukaan metsästysmuseon oli pakko toimia.

– Työntekijät alkoivat jo etsiä muualta töitä, mikä ajaisi Metsästysmuseon haastavaan tilanteeseen. Lisäksi Riihimäen ja Imatran kaupunginjohtajat totesivat, ettei kahden paikkakunnan museolla ole taloudellisia edellytyksiä.

– Metsästysmuseo on valinnut nyt oman toimintansa kehittämisen, mutta ei voi tehdä valtakunnallisen museon eteen muuta kuin hoitaa oma tallennustyönsä mahdollisimman hyvin. Kalastusmuseon kokoelmat ovat Riihimäellä ja kyseiset kokoelmat järjestettiin Metsästysmuseon toimesta vuosina 2020–2022.

– Kalastusnäyttelyitä on ollut Metsästysmuseolla jo useita ja 28.1.2025 avattiin näyttely ”Litkaa ja Lippoa”, joka kertoo kalastuksen vähemmän tunnetuista kekseliäistä konsteista menneiltä ajoilta, kertoo Kuparinen.

Teksti ja kuva: Tiina Eklund

Niels Torpin jalanjäljissä jahtimaille

SUOMEN Metsästysmuseo julkaisi vuoden 2024 lopulla kirjan eräneuvos **Niels ”Nisse” Torpista** (1924–2022), kun hänen syntymästään tuli kuluneeksi 100-vuotta. Torp toimi ammattiriistanhoitajana Rosenlew-yhtiöllä Harvialan kartanolla. Hänen isänsä **Frederik Torp** saapui Tanskasta Suomeen vuonna 1909 ja oli maamme ensimmäinen ammattiriistanhoitaja.

Kirja kertoo Torpin suvun historiaa, ja miten kolme veljeksistä päätyi ammattiriistanhoitajiksi, heistä kaksi Suomeen. Edelleen kirjassa seurataan isä Frederikin uraa, perheen vaiheita sekä Nissen työtä riistanhoitajana ja arvostettuna metsästyskouluttajana.

Kirjassa voi tutustua kartanon skandinaaviseen riistanhoitoon, mutta ennen kaikkea kirja on kunnianosoitus metsästyskoirille, jotka olivat kiinteä osa Torpin suvun elämää. Isä Frederik, veli **Axel** sekä Nisse ansioituivat kukin kanakoirankouluttajina kilpailuissa menestyen, ja sisar **Dagny** vaikutti mäyräkoirien jalostuksessa. Nisselle koirat olivat rakkaita työveureita ja ennen kaikkea perheenjäseniä. Vaikka eräneuvos voitti valtaisan määrän palkintoja pointtereillaan, oli hänellä vuosien saatossa lukuisia eri metsästyskoirarotuja, ja hän vaikutti vahvasti muun muassa metsästyslabradori-toimintaan.

Riihimäellä näyttelyt valkohäntäpeurasta ja kalastuksesta

SUOMEN Metsästysmuseon intendentti **Perttu Matero** kertoo, että museossa on paraikaa pienoisenäyttely valkohäntäpeuran 90-vuotisesta taipaleesta Suomessa.

– Kun meillä on perusnäyttelyssä esitelty valkohäntäpeuran siirtohistoria, niin tämä pienoisenäyttely keskittyy myös myöhempiin vaiheisiin, erityisesti viimeisen 30-vuoden tapahtumiin, kun peurakanta on kasvanut todella paljon.

Materon mukaan peura on noussut yleiseksi keskusteluaiheeksi yhteiskunnassa ja sille on jopa soviteltu vieraslajiviittaa.

– Toisaalta se aikoinaan lahjoitettiin hyväntekeväisyysprojektina Suomeen. Se on löytänyt paikkansa ja siitä on tullut merkittävä riistalaji. Näyttelyssä vertailaan vaikutuksia ja eri käännteitä metsäs-

KIRJA-ESITTELY. Sata vuotta riistanhoidolle – Niels Torpin jalanjäljissä jahtimaille. Toimittanut Riku Hämäläinen. Suomen metsästysmuseo, 2024.

Nissellä ei ollut omia lapsia, mutta suku oli hänelle rakas. Nisse oli oppi-isä suurelle joukolle metsästäjiä, riistanhoitajia ja koirankasvattajia. Hänen riistanhoidon tavoitteenaan oli, ettei luonto ole vain saaliin poimimisen lähde, vaan luonnon monimuotoisuus runsaine lajeineen on vaalimisen kohde. Nissen perintö elää, sillä riistanhoidon aate on nykyisin lähtemätön osa suomalaista metsästystä.

Minulla oli ilo ja kunnia tuntea Nisse, ja tehdä hänestä artikkeli ”Syntynyt riistanhoitajaksi” Metsästys ja kalastus -lehden vuonna 2007. Olimme säännöllisesti yhteydessä hänen kuolemaansa asti.

päätoimittaja

tyksen näkökulmasta. Ja peilataan sitä, mikä peuran tulevaisuus mahtaisi olla.

Tammikuun lopulla museossa avautui kalastusaiheinen näyttely.

– Se keskittyy vähemmän nykyisiin tunnettuihin kalastusmuotoihin, kuten patopyyntiin ja tuulastukseen. Mukana on kuriositeettejä erilaisista keinoista, joilla on yritetty kalastaa. Osa niistä on sittemmin kielletty liian tehokkaina, osa on muuten vain jäänyt vähemmälle käytölle.

– Metsästyksen ja kalastuksen yhteinen historia on, että kyseessä on ollut ravinnon hankinta, mutta myös muu taloudellisen hyvinvoinnin mahdollistaaja. Vaikka pyyntimenetelmät ovat maan päällä ja veden alla, on silti paljon yhtenäisyyksiä, kuten että saalista on yritetty saartaa erinäisin konstein.

Vaikuttamisen paikka – LUVAn

Kuntavaalit ovat tärkeä vaikuttamisen paikka, sillä kunnat päättävät paikallisesti ja alueellisesti merkittävistä asioista. LUVVA – Luonnonvarat ry on valmistellut muutamia näkökulmia maa- ja metsätalouden asioista, joita toivomme nostettavan esille kuntavaalien ja tulevan vaalikauden aikana päätöksenteossa.

Kaavoitus

Kunnan kaavoituksen tulee edistää järkevää maan käyttöä. Kaavoja laadittaessa on selvitettävä tarkkaan kaavoituksen tavoitteet, sillä onnistuessaan alueiden käyttö tukee kunnan alueen kehittämistä. Kuntien maankäytön tehtävänä on elinkeinojen edistäminen ja yhdyskuntarakenteen kokonaisvaltainen kehittäminen.

Maa- ja metsätalousalueilla ei tulisi laatia kaavamerkintöjä ja -määräyksiä, jotka rajoittavat normaalia elinkeinotoimintaa, jos niillä alueilla ei ole tarvetta ohjata

rakentamista tai muuta maankäyttöä.

Kaavoitus ei ole soveltuva suojelukeino, koska siitä puuttuu korvausmekanismi maanomistajalle.

Puu on uusiutuva ja ympäristöystävällinen rakennusmateriaalia. Kaavoituksella pitää luoda puurakentamiselle uusia mahdollisuuksia.

Paikkariippumaton työ

Paikkariippumaton työ tukee maaseudun elinvoimaisuutta ja mahdollistaa monipuolista elinkeinotoimintaa.

Monipaikkaisuuden toteutumiseksi on

tärkeää, että hyvät tietoliikenneyhteydet ovat kunnossa.

Lisäksi keskeistä on, että vapaa-ajan rakennusten muuttaminen ympärivuotisesti asuttavaksi rakennukseksi tehdään sujuvaksi päätöksenteossa.

Kunta tukemassa yksityisteitä

Hyvässä kunnossa olevat yksityistiet ovat tärkeä osa elinkeinopolitiikkaa ja luonnonvara-alojen toimintaedellytysten turvaamista. Esimerkiksi lähes kaikki raakapuu lähtee suomalaisista metsistä yksityisteiden kautta. Kuntien myöntämät yksityis-

kuntavaaliteemat

tieavustukset käytetään aina tienpitoon, joka parantaa kuntien elinvoimaisuutta.

Lähiaruoka ja kuntien kilpailutus

Kuntien julkisilla hankinnoilla on mahdollista tukea paikallista ja alueellista elinkeinotoimintaa.

Hankintaosaamista vahvistamalla voidaan hyödyntää paikallista ruuantuotantoa, kuljetuspalveluja ja muuta paikallista yritystoimintaa. Hankintojen kehittämisen tarjoaa mahdollisuuden saada kilpailutukseen mukaan myös pienet ja keski-suuret alueelliset yritykset.

Lähihankinnoilla varmistetaan myös huoltovarmuus ja ympäristönäkökulmat.

Energia

Kuntien energiapolitiikassa suositaan kotimaista uusiutuvaa bioenergiaa. Huoltovarmuuden, alueellisen työllisyyden ja ympäristön kannalta on tärkeää, että

uusiutuva bioenergia tuotetaan lähellä.

Kunta ja kunnan omistamat yhtiöt voivat edistää myös paikallista energiantuotantoa maa- ja metsätaloudessa, pienyrityksissä sekä omistamisissaan kiinteistöissä.

Turvetuotanto saattaa olla paikallisesti kuntataloudessa merkittävä elinkeino sekä huoltovarma ja tasainen energian ja kaukolämmön lähde. Turvetuotannossa on huomioitava turpeen teollisuudelle ja maataloustuotannolle tärkeät käyttömuodot, kuten esimerkiksi kasvuturve.

Kuntien metsäomaisuuden hoito ja käyttö

Kuntien omistamien metsien taloudelliseksi arvoksi on arvioitu noin 1,5 miljardia euroa.

On tärkeää, että uusiutuva bioenergia tuotetaan lähellä.

Metsillä on kunnille merkittävä taloudellinen, sosiaalinen ja ekologinen rooli.

Luonnonvarojen kokonaisvaltaisen kestävyuden edistämiseksi jokaisessa kunnassa tulee olla metsien eri käyttömuodot sisältävä metsäsuunnitelma. Metsien monipuolinen käyttö on mahdollista sovittoa ja toteuttaa hyvällä suunnittelulla.

Hyvä metsänhoito on tehokas ilmastoteko. Käytettävissä pitää olla eri metsäkohteilla toimivat erilaiset kasvatusmenetelmät. Hyvällä metsänhoidolla voidaan tehostaa hiilensidontaa kustannustehokkaasti.

Lisätietoja: Stefan Borgman, LUVA – Luonnonvarat ry puheenjohtaja, puh. 040 158 8815

Anne Laitinen, LUVA – Luonnonvarat ry sihteeri, puh. 050 514 3711

LUVA – Luonnonvarat ry on luonnonvara-alalla toimivien asiantuntijoiden yhteistyöjärjestö. Luvan jäseniä ovat STTK:laiset METO – Metsäalan Asiantuntijat ry ja Metsäalan Yrittäjät ry sekä STTK:n yhteistyöorganisaatio Agrolgien Liitto ry. Luvan jäsenjärjestöissä on n. 9 000 jäsentä.

Kennet Berndtsson

Essi Laaksonen

Jukka Koistinen

Pekka Närhi

Aimo Nalli

Juhani Lauri

SM-Metsätaidon talvikisat 2025

SUOMEN Metsäurheiluliiton 77. talvimestaruuskisat järjestettiin 14.–15.2.2025 Rajamäellä. Järjestelyistä vastasivat HUMU ry:n kokeneet ja aktiiviset järjestelytoimikunnan jäsenet. Uudenmaan, Turunmaan ja Ahvenanmaan metsäurheilupiiri, HUMU ry on aikaisemmin järjestänyt SM-talvikisat vuonna 1991 ja SM-kesäkisat vuonna 2013.

Kisojen käsiohjelmassa kilpailunjohtaja **Mårten Nurmio** mainitsi, että hiihto-

kilpailujen järjestäminen Etelä-Suomessa on joskus haastavaa ja joskus hyvinkin haastavaa. Tämän vuoden SM-metsätaitokisojen osalta se oli tuo jälkimmäinen, mutta järjestäjät eivät missään vaiheessa aikoneet luopua kisojen järjestämisestä. Viimeisenä viikonloppuna ennen kisoja mitattiin pikakilpailuun uudet koeladat ja näin saatiin järjestettyä molempien päivien kisat samoilla laduilla Rajamäen mäntykankailla. Haastavista olosuh-

teista huolimatta kisajärjestelyt onnistuivat hyvin. Nurmijärven kunta oli tehnyt erinomaista työtä latupohjien kanssa ja kilpailuladut saivat kilpailijoilta erittäin positiivista palautetta.

Perjantain pikakisassa hiihdettiin 4,3 kilometriä ja lauantain kisassa 7,6 kilometriä. Sijoitus ratkaistiin hiihtoajan ja arviointitarkkuuden perusteella. Molempina päivinä arvioitiin ladun varrella sijaitsevat kahdeksan eri tehtävää. Kilpailijoiden piti

Pikakilpailun kolmanneksi sijoittunut Paavo Vesterinen (vas.) ja voittaja Pekka Partanen.

Normaalkilpailun taitosarjan kolme parasta: kolmanneksi sijoittunut Pentti Oinas (vas.), kakkonen Harri Kemppainen ja voittaja Mikko Saarinen.

Pikakilpailun voittajajoukkue Pohjois-Karjalasta: Pekka Partanen (vas.), Aija Koistinen ja Ari Niiranen.

Normaalkilpailun yleisen sarjan kolme parasta: kolmanneksi sijoittunut Risto Santapukki (vas.) toiseksi sijoittunut Petri Kauppinen ja voittaja Jouko Illikainen.

Normaalkilpailun voittajajoukkue Keski-Pohjanmaa: Juhani Lauri (vas.), Timo Syrjälä, Harri Simola ja Petri Kauppinen.

arvioida esimerkiksi puuston puumäärää, ikää, runkolukua ja keskiläpimittaa.

Perjantain tehtävistä vastasi Ove Simosas ja lauantaina ratamestarina toimi Jukka-Pekka Vapaniemi. Molempien kisojen ylituomarina ja valvojana toimi Jarmo Sulopuisto Mäntsälästä.

Perjantain pikakilpailun voittaja oli Pekka Partanen Liperistä, toinen Pentti Minkkinen Pieksämäeltä ja kolmas Paavo Vesterinen Tammelasta. Joukkue-

voiton otti Pohjois-Karjala.

Lauantain yleisen sarjan paras oli Jouko Illikainen Sodankylästä, toinen Petri Kauppinen Vetelistä ja kolmas Risto Santapukki Tampereelta. Taitosarjan voittaja oli Mikko Saarinen Keuruulta, toinen Harri Kemppainen Kuhmosta ja kolmas Pentti Oinas Kotkasta. Joukkueu- loksissa paras oli Keski-Pohjanmaa.

Kisoissa oli molempina päivinä oma sarja myös metsänomistajille. Perjan-

taina voiton vei Keijo Sivill Uuraisilta, toinen oli Esa Martikainen Juvalta ja kolmas Arvo Kokkonen Kiuruvedeltä. Lauantaina paras oli Juhani Kivioja Halsualta, toinen Arvo Kokkonen ja kolmas Aapo Hietalahti.

Tulokset ja lisätietoja kisoista voit katsoa kisasivuilta [alueluva. /meto-svensk- nland/skogsidrott-metsaurheilu/](#)

**Teksti: Stefan Borgman
kuvat: Taina Sairio, Stefan Borgman**

Uusia sopimusaloja ja hyvää

Vuoden 2024 palkkakysely toteutettiin 13.12.2024-19.1.2025. Vastaajia oli yhteensä 947 vastausprosentin ollessa 36, mikä on yhden prosenttiyksikön nousu viime vuoteen verrattuna. Kiitos kaikille kyselyyn vastanneille!

Saamme joiltakin sopimusaloilta palkkadataa suoraan laajemmalla aineistolla, mutta tässä jutussa käsitellään vertailukelpoisuuden säilymistä takia pelkästään palkkakyselyssä annettuja vastauksia. Sopimusalan sisällä käsiteltävä palkkatieto voi siis hieman poiketa tässä jutussa esitellystä.

Joulukuun rahapalkan tilastointi

Kuukausipalkan tilastointia varten pyydettiin antamaan joulukuun rahapalkka bruttotulona ilman luontaisetuja ja luotamusmieskorvauksia. Mukaan tilastoon laskettiin ainoastaan joulukuussa koko-aikaisesti työskennelleet. Samaa laskentatapaa käytettiin myös aiemmissa kyselyissä.

Tällä tavalla laskettuna, hyväksytyt palkkatiedot löytyi 919 vastaajalta, joista noin 23 prosenttia oli naisia ja noin 77 prosenttia miehiä. Muutama vastaaja ei ilmoittanut sukupuoltaan.

Miesten ja naisten välinen palkkaero pysynyt samana

Miesten ja naisten välinen palkkaero (mediaani) Meton sopimusaloilla oli edellisvuosien tapaan neljä prosenttia. Eroa miesten ja naisten välillä voi selittää esimerkiksi se, että kyselyyn vastanneilla miehillä oli keskimäärin viisi vuotta enemmän aikaa valmistumisesta, kuin naisvastaajilla.

Keskipalkka asettui tämän vuoden kyselyssä 3994 euroon mediaanipalkan ollessa 3815 euroa. Mediaani nousi noin 4,3 prosenttia vuoden takaisesta kyselystä (3651 euroa v. 2023) ja kahden vuoden aikana nousua on ollut yhteensä 8,2 prosenttia (3503 euroa v. 2022).

Uusia sopimusaloja ja eroja yritysten välillä

Metsäteollisuuden yleissitovan työehtosopimuksen "alajasjon" seurauksena teh-

tiin Meton toimesta paljon uusia yrityskohtaisia sopimuksia metsäalalle. Nämä sopimukset ovat vahvoilla keskipalkkavertailussa, mikä osaltaan kertoo neuvotteluissa onnistumisesta.

Samaan aikaan yrityskohtaisten sopimusten kanssa neuvoteltiin sopimukset Koneyrittäjät ry:n ja Metsäpalvelutyöntekijät ry:n kanssa. Nyt nämä kaksi näkyvät ensimmäistä kertaa myös palkkakyselyssä. Taulukossa ovat esillä kaikki yli kymmenen vastausta saaneet sopimusalat.

UPM ei ole vuoden 2022 jälkeen halunnut neuvotella työehtosopimusta. Oli syy mikä tahansa, niin palkkakehityksessä he ovat tämän vuoden lukujen perusteella jäämässä jälkeen verrattuna muihin metsäteollisuuden alan yrityksiin, joilla on Meton neuvottelema työehtosopimus käytössä. UPM:llä mediaanipalkat ovat nousseet keskimäärin vain 2,2 prosenttia, kuin muilla teollisuuden alan yrityksillä palkan mediaanin nousu on 6,5 prosenttia. Jäämme seuraamaan, tasoittuuko ero tulevina vuosina.

Teksti: Jani Akkanen, kuva: Adobe Stock

nousua keskipalkoissa

Joulukuun 2024 rahapalkka – kokoaikaiset

Sopimusala	Mediaani, €/kk	Prosenttia vastaajista	Muutos 2023–24, %
Metsäteoll. Yrityskohtaiset	3901	32,4	6,5
UPM	3688	4,7	2,2
Mhy ja taimituotanto	3765	32,0	3,0
Metsäkeskus	3645	7,8	7,1
Metsähallitus	3709	6,1	0,2
Kunta	4223	2,9	8,9
Valtio	3872	2,6	2,1
Koneyrittäjät	3824	1,2	uusi
Metsäpalvelutyönantajat	3424	2,2	uusi
Muut	4497	6,0	2,2
keskiarvo	3815		4,3

Taulukossa vain yli 10 vastausta saaneet sopimusalat

Palkka naiset/miehet 2024

	Mediaani	% vastaajista
naiset	3724	23
miehet	3869	77
kaikki	3815	100

Taulukoissa on ilmoitettu bruttopalkka ilman luontaisetuja.

Aika valmistumisesta suhteessa mediaanipalkkaan 2024

Ikä	Mediaani	% vastaajista
0–1	3038	0,9
1–2	3410	7,2
3–4	3506	7,4
5–6	3699	5,8
7–9	3646	7,8
10–15	3815	15,1
16–20	3903	12,4
21–25	4048	11,8
26–30	4026	9,2
31–35	4021	11,0
36–40	3993	9,5
40–	4024	2,0

Ikä ja mediaanipalkka 2024

Ikä	Mediaani	% vastaajista
alle 25	3060	0,9
25–29	3362	7,8
30–34	3606	11,0
35–39	3730	11,9
40–44	3868	12,5
45–49	3983	11,9
50–54	3920	9,7
55–59	4054	14,3
60–65	3996	19,5
yli 65	4058	0,7

In Memoriam Jyrki Ketola

Jan-Erik Oldenburg

SURUVIESTI pitkäaikaisen kollegamme **Jyrki Ketolan** poismenosta saavutti meidät METO – Metsäalan Asiantuntijat ry:n toimistolla 15.1.2025. Otimme viestin vastaan suurella surulla ja pidimme toimiston väen kesken hiljaisen hetken Jyrkin muistolle. Vasta viime keväänä vietimme Jyrkin lämminhenkisiä 60-vuotispäiviä Jyrkin ja **Leenan** kotona Töölössä laajan ystäväjoukon läsnä ollessa.

Jyrki Ketola syntyi 31.5.1964 Kokkolassa. Veri veti metsäalalle ja hän lähti opiskelemaan metsätalousinsinööriksi Tuomarniemelle vuonna 1981.

Jo opiskeluaikanaan Jyrki oli aktiivinen metolainen. Hänet valittiin MEOL – Metsäalan Opiskelijat ry:n hallitukseen Tuomarniemen edustajana vuonna 1983. Hallituksessa hänelle valikoitui taloudenhoitajan pesti.

JYRKI valmistui metsätalousinsinööriksi vuonna 1985 ja hän aloitti työskentelyn Keski-Pohjanmaan metsälautakunnassa. Vuonna 1989 hänet valittiin Meton liittovaltuuston jäseneksi. Pätevä ja osaava nuori mies huomattiin, ja vain vuoden päästä (1.9.1990) hän aloitti työt Meton asiamiehenä Helsingissä. Vahva talousosaaminen oli yhtenä syynä palkkaamiseen, sillä silloinen Meton puheenjohtaja luonnehti Jyrkiä ”käveleväksi laskukoneeksi”. Jyrkin työtehtäviin kuuluivat niin metsänhoitoyhdistysten toimihenkilöiden edunvalvonta- ja työehtosopimusasiat, niihin liittyvät neuvottelut, koulutus ja tiedotus. Erityisesti metsäalan koulutuksen kehittäminen oli Jyrkille sydämen asia.

Kollegana kuvaisin Jyrkiä henkilönä, joka näki suuret kokonaisuudet ja osasi tehokkaasti yksinkertaistaa monimutkaisia malleja. Hän näki, mikä oli asian ydin ja mitä oli tehokkainta tehdä sen saavuttamiseksi.

Jyrkin tunteneet tietävät, että Jyrkillä oli suuri ja lämmin sydän. Hän auttoi ja neuvoi aina tarvittaessa. 60-vuotissyntymäpäiväksi saadut lahjarahat hän käytti viemällä yli 100 päiväkotilasta tutustumaan Jyrkille rakkaaseen metsänhoitoon.

TALOUSOSAAMINEN vei lopulta voiton järjestötoiminnasta. Jyrki lopetti työt Metossa 23-vuoden työuran jälkeen siirtyen

60-vuotislahjarahat Jyrki Ketola käytti lasten metsätretkeilyjen järjestämiseen. Lukuisia koululuokkia pääsi tutustumaan Jyrkille rakkaaseen metsänhoitoon.

Jyrki Ketola
31.5.1964 - 15.1.2025

**Jyrki Ketola Meton
Kaamosjuhlassa 24.10.2024.**

Jyrkin tunteneet tietävät, että Jyrkillä oli suuri ja lämmin sydän. Hän auttoi ja neuvoi aina tarvittaessa.

metsäsijoituksista vastaavaksi johtajaksi Taaleri Pääomarahastot Oy:hyn. Jyrki oli kehittänyt metsärahaoston toimintamallin ja pankkiiriliike Taalerin ensimmäinen metsärahaosto oli perustettu mallin mukaisena jo vuoden 2012 lopulla.

Voi sanoa, että metsäalalla kaikki tunsivat Jyrkin. Hän oli perustamassa lukuisia yrityksiä ja kirjoitti Metsälehti Makasiiniin Rahapuu-kolumnia 20 vuoden ajan. Metsänhoito ja metsäsijoittaminen olivat Jyrkille rakkaita harrastuksia. Hän osti itse omat metsänsä ja oli Suomen 74. suurin metsänomistaja vuoden 2024 lopulla.

Vaikka Jyrkin tie vei toisaalle Metosta, ei Meto lähtenyt hänestä. Jyrki kävi Meton tilaisuuksissa ja piti yhteyttä metolaisiin säännöllisesti. Suunnitelmat Jyrkin ja Meton yhteisen tilaisuuden järjestämiseksi tänä vuonna olivat jo pitkällä, kunnes kohdalo puuttui suunnitelmiin.

Suuri joukko ystäviä jäi kaipaamaan tätä metsäalan tähteä, joka loisti matkansa ajan kirkkaasti. Kiitos, että saimme tuntea Sinut.

Teksti ja kuva: Tiina Eklund

Lähteet: Metsämies – Skogsmannen 4/1983, 9/1989, Meton arkisto, Jyrkin kollegat

METO GOLF Tahkolla – Tule mukaan!

JO PERINTEINEN Meton golfturnaus järjestetään 12.-13.6.2025 Nilsiässä, Tahkovuoren Lake & Forest Coursella. Ensimmäisen päivän yksilökilpailu pelataan Tahkolla vanhalla radalla ja toisen päivän joukkuekilpailu uudella radalla. Toisen päivän parikilpailu pelataan kutsukilpailuna siten, että riittää kun joukkueen toinen jäsen on Meton jäsen.

Tulemme tiedottamaan ohjelmasta ja ilmoittautumisesta myöhemmin, joten seuraa uutiskirjeitämme ja nettisivujemme viestintää asian tiimoilta.

Kesäkuussa ei tarvitse enää tyytyä sisäreeneihin! Tervetuloa mukaan!

Osallistu jäsentilaisuuteemme Rovaniemellä 3.4.

TULE viettämään rentoa alkuiltaa ja juhlistamaan 130-vuotista Metoa kanssamme! Tilaisuus järjestetään klo 16.30–18.00 Sokos Hotelli Vaakunan Mon Amour-kabinetissa osoitteessa Koskikatu 4, Rovaniemi.

Metosta mukana **Ilpo Puputti** ja **Jani Akkanen**. Luvassa perinteiseen tapaan keskustelua metsäalan aiheista ja niiden vierestä hyvässä porukassa.

Laita aika kalenteriisi ja saavu paikalle! Ilmoita meille osallistumisestasi 27.3. mennessä sähköpostilla metsa@luva.fi tai skannaamalla oheinen qr-koodi, niin osamme varata tarpeeksi tarjoiluja.

Lämpimästi tervetuloa jäsentilaisuuteen!
METO Lappi ja METO - Metsäalan Asiantuntijat

Uusi työsuhde, entä jäsenmaksu?

Oletko vaihtanut työnantajaa?

Muistathan ilmoittaa uuden työsuhteen tiedot jäsenrekisteriin joko eAsiointin kautta, kotisivujen muutosilmoituslomakkeella tai suoraan anne.marttinen@metsaasiantuntijat.fi, puh. 040 7610 416.

Kun tiedot ovat ajan tasalla, saat oikein kohdistettua viestintää Metosta esim. koskien sinuun noudatettavaa työehtosopimusta. Samoin jäsenmaksuasiat pysyvät ajan tasalla, sillä uudelle työnantajalle täytyy muistaa toimittaa jäsenmaksuperinnän valtakirja, jotta jäsenmaksut voidaan pal- kasta periä.

Meton kotisivut:
www.luva.fi/metsaasian-tuntijat

YT-METO työehtosopimusneuvottelut

YKSITYISMETSÄTALOUDEN Työnantajat ry:n (YT) ja METO Metsäalan Asiantuntijat ry:n väliseen työehtosopimukseen on saatu aikaiseksi neuvottelutulos 6.2.2025.

Neuvottelut aloitettiin Meton toimistolla 16.1.2025. Sopimusneuvotteluissa oli edustettuna työnantajapuolelta **Markus Tähkänen, Harri Huupponen, Heikki Sariola, Hannu Välikangas, Lasse Lahtinen, Timo Salminen** ja **Päivikki Otronen** (ei kuvassa) sekä Meton Mhy-Taimi neuvottelukunta; **Harri Suominen, Taina Kekkonen Tomi Tukiainen, Ville Pätynen, Ari Teittinen** ja **Stefan Borgman**.

Sopimuksen neuvottelutulos saatiin aikaiseksi toisessa neuvottelutapaamisessa Yt:n toimistolla 6.2.2025. Sopimuksessa neuvoteltiin ainoastaan palkkaratkaisusta vuodelle 2025. Työehtosopimuksen tekstit on sovittu kahdeksi vuodeksi 8.2.2024

päättymään 28.2.2026. Neuvottelutulos vahvistetaan molempien osapuolten hallituksissa helmikuun lopulla, jonka jälkeen yleissitovan sopimuksen tulos on julkais- tavissa. Neuvottelut toteutuivat hyvässä ja rakentavassa hengessä. Molemmat osapuolet sitoutuivat ohjeistamaan ja valvomaan palkkaratkaisun toteutumista kentällä.

Lisätietoja: Ari Teittinen, Neuvottelupäällikkö, Meto

METSÄASIAANTUNTIJOIDEN VUOSIKOKOUKSIA

METO Kainuu ry

Aika: ma 31.3.2025 klo 17.00–18.30. Yhdistyksen kustantama ruokailu klo 16.00 alkaen.

Paikka: Kokous pidetään hybridikokouksena. Kokouksen fyysinen paikka Kontiomäen Neste. Viitostie 2. Kontiomäki. Kysy kimpakyytejä johtokunnan jäseniltä: <https://alueluva.fi/meto-kainuu/yhteystiedot/>

Ilmoittautuminen kokoukseen 29.3.2025 mennessä Tuomo Mikkoselle, tuomo.mikko8@gmail.com tai puh. 044 7104226. Ennakoilmoittautuminen etäkokoukslinkin saamiseksi: tuomo.mikko8@gmail.com.

Vuosikokouksessa käsitellään sääntöjen mukaiset vuosikokousasiat ja jäsenten johtokunnalle määräaikaan mennessä esittämät esitykset sekä puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja johtokunnan jäsenten valinnat. Kokouksen lopussa Ari Teittinen Meton toimistolta kertoo ajankohtaisista työmarkkina-asioista.

METO Etelä-Pohjanmaa

Aika: 2.4.2025 klo 18.00

Paikka: Kosolan talo, Kosolankatu 1, 62100 Lapua

Kokousta ennen tarjotaan päivällinen klo 18.00 alkaen. Varsinainen kokous alkaa 19.00. Kokouksen jälkeen kahvit ja Kosolan talon esittely.

Tarjoilun takia ilmoittautuminen 28.3.2025 klo 12.00 mennessä Jarno Rantamäelle puh: 0452646883 myös WA tai jarno.rantamaki@metsakeskus.fi. Muistathan ilmoittaa myös mahdolliset ruoka-aineallergiat.

Vuosikokouksessa käsitellään sääntöjen mukaiset vuosikokousasiat ja jäsenten johtokunnalle määräaikaan mennessä esittämät esitykset. Vuosikokouksessa käsitellään sääntömääräisten asioiden lisäksi puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja johtokunnan jäsenten ja varajäsenten valinnat sekä vahvistetaan alueyhdistyksen säännöt

Kokouksen lopussa Meton edustaja kertoo ajankohtaisista työmarkkina-asioista.

METO Keski-Pohjanmaa

Aika: 2.4.2025 klo 18.00. Alueyhdistys tarjoaa pizzat kokoukseen osallistujille klo 17.30 lähtien.

Paikka: Lyllyn Pisara, Toholammin Härkäneva, Vilyntie 30, 69410 Sykäriäinen

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset vuosikokousasiat ja valitaan johtokunta ja puheenjohtaja seuraavalle edustuskaudelle.

Ilmoittautuminen kokoukseen 28.3.2025 mennessä Satu Wirkkalalle sähköpostilla: satu.wirkkala@metsantahden.fi tai puhelimitse +358 40 750 4014

METO Etelä-Savo ry

Aika: Lauantai 5.4.2025 klo 10.30–13.00

Paikka: Original Sokos Hotel Vaakuna, Porssalmenkatu 9, 50100 Mikkeli

Kokouksessa käsitellään sääntöjen mukaiset vuosikokousasiat. Kokouksessa valitaan myös johtokunnan jäsenet seuraavaksi

neljäksi vuodeksi (2025–2029). Tilaisuudessa annetaan XAMK:n metsäalanopiskelijalle stipendi ja kuullaan hänen lopputyöstään. Kokousta ennen Meton toimistolta Ari Teittinen kertoo ajankohtaisista työmarkkina-asioista ja Meton kuulumisista. Tilaisuuden aluksi on kahvia/teetä ja vuosikokouksen lopuksi nautitaan kokouslounas. Kokoukseen osallistujien kesken arvotaan Järvi-Sydämen lahjakortti.

Pyydämme sitovat ilmoittautumiset 21.3.2025 mennessä mieluiten sähköpostilla Saimi Ritvaselle saimi.ritvanen@hotmail.com tai puh. 044 7422351. Muistathan ilmoittaa erityisruokavalion.

METO Keski-Suomi ry

Aika: 11.4.2025 klo 17.00

Paikka: Sataman Viilu, Satamakatu 10, 40100 Jyväskylä

Vuosikokouksessa käsitellään sääntöjen mukaiset vuosikokousasiat. Vuosikokouksessa valitaan METO Keski-Suomen johtokunta ajalle kevät 2025 – kevät 2029. Kokouksen alussa on kahvi/teetarjoilu. Kokouksen lopussa kuullaan Meton terveiset ajankohtaisista työmarkkina-asioista, jonka jälkeen nautimme päivällisen. Tämän jälkeen Viilun saunatilat ovat kokousväen käytettävissä. Saunatiloissa tulee käyttää uima-asua.

Ruokailua varten ilmoita ilmoittautumisen yhteydessä mahdolliset ruoka-aineallergiat.

Maksullisia parkkipaikkoja löytyy Viilun edestä sekä Sataman isolta parkkialueelta. Näissä maksu suoritetaan joko mobiililoveluksella tai lippuautomaatilla. Pienen kävelymatkan päässä on myös parkkihallit: P-Paviljonki 1 (Satamakatu 3) ja P-Paviljonki 2 (Uno Savolan katu 6). Ilmoittautumiset 1.4.2025 mennessä sihteerille ismo.huotari@gmail.com (p. 0445556755).

METO Lounais-Suomi ry

Aika: 11.4.2025 klo 12.00 Suomen aikaa

Paikka: m/s Viking Grace – laiva, lähtö to 10.4.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat, johtokunnan kokoonpano ja jäsenten ilmoittamat asiat.

Lähtö Turun satamasta torstaina 10.4. iltalähdöllä (20:55), takaisin perjantaina 11.4. illalla (19.50). Matka on jäsenille maksuton ja sisältää iltabuffetin, aamiaisen sekä kupongin ruokailuun perjantaina. Myös avocit tervetulleita! Maksu on 130 €/hlö ulkopuoliset ja 100 €/hlö muiden alueyhdistysten jäsenet.

Sitovat ilmoittautumiset sähköpostitse Esa Haloselle esa.halonen@mhy.fi 25.3.2025 mennessä (ilmoita nimi ja syntymäaika).

METO Kaakkois-Suomi ry

Aika: 11.04.2025 klo 17.30

Paikka: Läsnaolokokous, Sokos Hotel Lappee, Brahenkatu 1, Lappeenranta

Vuosikokouksessa käsitellään sääntöjen mukaiset vuosikokousasiat ja jäsenten johtokunnalle määräaikaan mennessä esittämät

esitykset. Vuosikokouksessa käsitellään sääntömääräisten asioiden lisäksi puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja johtokunnan jäsenten valinnat. Kokouksen jälkeen osallistujille on tarjolla ruokailu. Kokouksen osallistujien kesken arvotaan Sokostin lahjakortti. Lahjakortti oikeuttaa max neljän henkilön viikon majoitukseen Sokostin huoneistossa Saariselällä.

Kokoukseen pyydetään ennakoilmoittautumaan 4.4.2025 mennessä (päivällisen vuoksi) sähköpostilla tero.kokkonen@metsakeskus.fi Ilmoita myös erikoisruokavalioit.

Johtokunta pyytää jäseniltään esityksiä vuoden 2025 Ukkoherrasta 31.3.2025 mennessä. Esitykset Tero Kokkoselle edellä olevaan sähköpostiin.

METO Pohjois-Pohjanmaa

Aika: La 12.4.2025 klo 15.00

Paikka: Iso-Syöte, Ketunpolku 1 B, 93280 Syöte

Kokouksessa käsitellään normaalit vuosikokousasiat. Lisäksi asialistalla on johtokunnan valinta vuosille 2025–kevät 2029.

Kokouspaikalla on majoitustilaa rajoitusti. Ruokailu- ja majoitusjärjestelyjen vuoksi ennakoilmoittautuminen 28.3.2025 mennessä Petri Törröselle sähköposti: petri.torronen@temepa.fi tai puh. +358503384436.

Osallistujien kesken arvotaan majoituspaketti.

METO Pohjois-Karjala

Aika: 16.4.2025 klo 17.00

Paikka: Kokous pidetään Hybridinä etäyhteyden mahdollistamana. Kokouksen fyysinen paikka on Siltakatu 1, 80100 Joensuu.

Ennakoilmoittautuminen vuosikokouksen sekä ruokailuun 28.3.2025 mennessä. Ilmoittaudu sähköisen kokouskutsun linkistä <https://forms.gle/JF942TC2mdK6AeFEA> tai sähköpostilla: metopohjoiskarjala@gmail.com

METO - Pohjois-Karjala ry. tarjoaa jäsenille kokouksen yhteydessä ruokailun. Tämän lisäksi jatkamme vielä yhdistyksen tarjoamalla iltaohjelmalla Kerubin järjestämässä Juha Tapio ja Klubit 2025 - konsertissa. Huomaathan että ruokailuun sekä iltaohjelman ilmoittautuminen on sitova. Kokouksen aikana teknistä tukea antaa Jyrki Eilo, puh. 0440763656, jyrki.piiroinen@hotmail.com.

METO Lappi ry

Aika: 26.4.2025 klo 17.00

Paikka: Sokos Hotel Vaakuna, Rovaniemi

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat ja valitaan johtokunta ja puheenjohtaja seuraavalle edustuskaudelle. Kokoukseen osallistuneiden kesken arvotaan matkalahjakortti.

Kokouksen jälkeen päivällinen hotellin ravintolassa. Ruokailua varten ilmoittautuminen sähköpostitse viimeistään 11.4.2025 mennessä METO Lappi ry:n sihteerille Lotta Pasmalle, lotta.pasma@mhy.fi.

Raportti HAAPA-kyselystä 2024

**Metsäalan harjoittelu-
palkkauskysely eli tuttavalli-
semmin HAAPA-kysely vuosi-
mallia 2024 järjestettiin tänä
vuonna marraskuun aikana.**

KYSELYYN vastasi 147 metsäalan opiskelijaa, kiitos kaikille vastanneille! Kaikki vastaajat opiskelivat Metsätalouden koulutusohjelmassa. Kehitämme kyselyn avulla edunvalvontaamme ja saamme arvokasta tietoa harjoittelujen sujumisesta.

Kyselyn palkkatilastoja koskeva jako on tehty jakamalla vastaajat toimenkuvan mukaisesti pääosin suorittavaa (33 prosenttia), pääosin asiantuntijatyötä (47 prosenttia) ja pääosin tutkimustyötä (11 prosenttia) tehneisiin. Suorittavassa työssä mielipiteitä jakaa urakkapalkka ja

urakkapalkkauksen takia myös kuukausiansiot heittelevät paljon.

Isossa kuvassa harjoittelujen palkka on noususuhdanteessa ja palaute harjoittelusta positiivista: Valtaosa vastaajista kokee sen joko erittäin hyödylliseksi (50 prosenttia) tai hyödylliseksi (31 prosenttia). Täysin tarpeettomaksi harjoittelua ei kokenut yksikään vastaaja.

Lisäksi 82 prosenttia vastaajista oli tyytyväisiä palkkaukseen suhteessa tehtyihin työtehtäviin.

**82 prosenttia vastaa-
jista oli tyytyväisiä
palkkaukseen
suhteessa tehtyihin
työtehtäviin.**

Nykyinen opiskelupaikkasi

Hämeen amk, EVO	4 %
Karelia amk	18 %
Kaakkois-Suomen amk (XAMK)	34 %
Lapin amk	8 %
Tampereen amk	36 %

Olen monimuoto-opiskelija

kyllä	13 %
en	87 %

Harjoittelun työnantaja

Harvestia	2 %
Koneyrittäjä	3 %
Kunta tai kaupunki	1 %
Laania	2 %
Luonnonvarakeskus (LUKE)	3 %
Metsä Group	11 %
Metsähallitus	4 %
Metsänhoitoyhdistys	16 %
Stora Enso	8 %
Suomen metsäkeskus	7 %
Taimitarha	3 %
Tornator	0 %
UPM	8 %
Versowood	5 %
Yksityinen metsäpalveluyritys	17 %
Muu harjoittelupaikka	10 %

Kuinka hyödylliseksi koit tämän työharjoittelun?

Erittäin hyödylliseksi	50 %
Hyödylliseksi	31 %
Jonkin verran hyödylliseksi	13 %
Jokseenkin tarpeettomaksi	6 %
Täysin tarpeettomaksi	0 %

Kuukausipalkan keskiarvo, brutto/euroa/kk

Suorittava työ	1655
Asiantuntijatyö	2265
Tutkimustyö	1937
Kaikki vastaajat 2024	2010
Kaikki vastaajat 2023	1889

**Tervetuloa porukkaan,
jossa ei olla koneita.**

storaensometsa.fi/ura

The renewable materials company

StoraEnso

Suomen ensimmäinen metsäkoulu: Evon metsäopisto, joka valmistui 1862 – ja tuhoutui laskiaistiistaina 14.2.1956 syttyneessä tulipalossa. Mukana paloi arvokas metsäkirjasto.

Joki on valmis ja uitto alkamassa.

Metsäasiantuntijoiden historia,

Ensimmäisessä osassa tutustumme metsäasiantuntijuuden ja metsäopetuksen syntyyn Suomessa.

UOSISATOJEN ajan Suomen metsiä hävitettiin surutta kaskeamalla ja karjanpidolla. Ensimmäinen laki, jolla metsiä pyrittiin näiltä köyhän kansan elääkseen tekemiltä tuhotöiltä pienessä määrin suojelemaan, annettiin Ruotsin vallan aikana vuoden 1442 tienoilla.

Kun vuoriteollisuus ja Ruotsi tarvitsivat yhä kipeämmin metsävaroja käyttöönsä, päätti porvarissääty toimia ja alkoi ajaa uutta lakia metsävarojen suojelemiseksi. Uusi metsäasetus ja yleinen laki annettiin vuonna 1734, ja niissä määrättiin, ettei metsä saanut käytöllä vähetä. Jalon lehtipuun kaataja joutui istuttumaan tilalle uuden ja oli velvollinen suojelemaan istutukset karjalta. Kaskeamiseen tarvittiin vero- tai kruununmaalla lautamiesten ja viranomaisten katselmus, jonka perusteella käräjäoikeus tutki, ja kuninkaan käskynhaltija mahdollisesti antoi luvan kaskeamiseen. Laki oli ensimmäinen, jossa lueteltiin metsäviranomaisen velvollisuuksia.

Oppi ulkomailta

Oli siis laki metsänhävittämistä vastaan, mutta sitä ei valvonut kukaan. Meno met-

sissä vain paheni: tervahaudat ja kasket savusivat kaikkialla, rahvas piteli metsiään pahoin ja valtion metsistä kaadettiin laittomasti puita. Oli pula rakennus- ja polttopuusta, ja niitä jouduttiin ostamaan muualta. Laki väliaikaisen metsänhoitolaitoksen perustamisesta annettiin 14. tammikuuta 1851. Sen virkamiehet olivat valtaosin maanmittareita, joiden saama metsäoppi oli varsin kevyt.

Lähtölaukaus suomalaiselle metsäopetukselle oli, kun 9. syyskuuta 1851 annatussa metsälaisissa valtion metsät erotettiin ”kruununpuistoiksi” ja ”Keisarillisen Majesteetin Armollisessa Julistuksessa” 7. toukokuuta 1859 kruununpuistot määrättiin jaettavaksi ”tarkastuspiireihin”, ne edelleen ”hoitoalueiksi”, jotka edelleen ”vartio-osaiksi”. Jokaiseen piiriin asetettaisiin ylimetsänhoitaja, hoitoalueeseen metsänhoitaja ja vartio-osauteen ”metsänvahti”.

Suomalaiset olivat hakeneet metsäoppinsa ulkomailta: Tukholman vuonna 1828 perustetusta metsäopistosta ja Saksasta Dresdenin lähelle vuonna 1811 perustetusta Tharandtin metsäakatemiasta. Maanmittaus- ja metsänhoitohallituksen ylitirehtööri **C.W. Gyldeén** teki esityksen metsäopiston perustamisesta Evon kruununmetsäalueelle 26. lokakuuta 1857.

Suomen senaatti kutsui Tharandtin metsäakatemian johtaja **Edmund von**

Bergin neuvomaan Suomea metsänhoidon kehittämiseksi. Von Berg teki 1,5 kuukauden tarkastusmatkan Suomen metsiin vuonna 1858. Selvityksen ja toimenpidesuositukset hän kokosi ”Kertomus Suomenmaan metsistä” julkaisuun. Siinä hän kertoo miten ”Suomessa löytyvät hoitamattomat, hävitetyt tahi poltetut metsät ovat saattaneet minun ylen surulliselle ja tuiki alakuloiselle mielelle. En tosin suurella toivolla lähestynyt Suomenmaan metsiä, mutta en kuitenkaan luullut niissä niin suuria hävytyksiä näkeväni.”

Tarkastusmatkallaan hän vieraili myös tulevan Evon metsäopiston paikalla Rautjärvien keskellä. Selvityksessään von Berg esitti Evolle 2-vuotista koulutusta, missä metsänhoidon ymmärtämisen lisäksi metsänhoitajille opetettaisiin käytännön metsänhoitotöitä.

Ewoisten kruununpuiston metsänhoito-opisto

Evon perustamisjulistus annettiin 10. maaliskuuta 1858 ja ensimmäiseksi johtajaksi nimitettiin **Alexander af Forselles**. ”Maamme metsänhoidon isä” **Anton Gabriel Blomqvist** aloitti Evolla lehtorina 1861. Blomqvist oli valmistunut Tharandtin metsäakatemiasta 1859, missä opinnot kestivät yleensä vuoden. Evon johtajaksi hänet nimitettiin 1874.

↑ Evon kurssijulkaisu 1925-27, metsäoppilaitoksen opettajat, keskellä johtaja M. Niemelä.
 ↗ Metsätöitä vanhaan malliin.

Tiina Eklund

Metsänvartija-merkki.
 Alkuperäisen messinkisen virkamerkin läpimitta oli 10,6 senttimetriä.

osa 1

Virallisesti opetus Evolla alkoi 1. maaliskuuta 1862. Ensimmäiselle metsänhoitajia kouluttava kurssille (1862–1864) oli hyvin hakijoita. Mutta pienen Suomen virat täytyivät nopeasti, eikä töitä juuri löytynyt valmistuneille. Pian kouluun hakijoistakin oli pulaa ja vuonna 1866 Metsähallitus teki esityksen oppilaitoksen väliaikaisesta lakkauttamisesta. Toukokuussa 1874 valmisteltiin opiston uusi ohjesääntö ja se oli jälleen valmis ottamaan opiskelijoita taun

”En tosin suurella toivolla lähestynyt Suomenmaan metsiä, mutta en kuitenkaan luullut niissä niin suuria hävityksiä näkeväni.”

jälkeen. Vuonna 1908 metsänhoitajakoulu-tus siirtyi Helsingin yliopistoon.

Evon metsänvartijakoulu perustettiin ”Keisarillisen Majesteetin Armollisella Julistuksella” 6. huhtikuuta 1876. Esimerkki tuli Ruotsista, jossa kouluja oli jo useita. Blomqvist toimi myös metsänvartijakoulun johtajana aina eläkkeelle jäämiseensä asti vuonna 1903. Metsänhoitajia hän oli opettanut ruotsiksi, metsänvartijoiden opetuskielenä oli suomi ja koulutus oli 2-vuotinen.

Toukokuun 26. vuonna 1876 annettiin

metsänvartijaopetuksesta tarkka ohjesääntö. Kouluun hakevien tuli lähettää omakätisesti kirjoitettu hakemus, papin-kirja iästä ja hyvästä maineesta sekä lää-kärintodistus terveestä ”ruuminrakennuk-sesta”. Hakemusten pohjalta johtaja valitsi kuusi taitavinta ”tai muussa suhteessa soveliainta” oppilaita.

Opetusaineina metsänvartijoilla olivat ”1:ksi Metsätalouden yleiset perusteet, niin lavealta kuin vaaditaan metsätalous-suunnitelmien käsittämiseksi sekä suunnal-lisesti järjestetyssä metsätaloudessa sattuvien töiden toimittamiseksi”. Toiseksi oli ”Linjain käynti, metsämaan mittaus ja kartalle-pano sekä kartanlasku”. Kymme-neen nimettyyn oppiaineeseen kuuluivat myös metsänviljely- ja metsästysase-tuksen tuntemus, kotimaiset puulajit kasvupaikkoineen sekä tuho- ja hyötyeläi-mineen, kartan piirtäminen, kirjoitus- ja laskuoppi. Ja viimeisenä ”10:ksi Tieto petoeläinten-pyynnistä ynnä ampumatai-to”. Kumpanakin oppivuonna näitä aineita tuli opiskella yhteensä 300 tuntia. Lisäksi arvosteltiin käytös ja ahkeruus. Vuosikurs-siin parhaat palkittiin, ja usein palkintona oli ”pyssy” tai ”revolveri-pistooli”.

Oppilaat aloittivat koulun 1. marraskuu-ta halkojen pilkkomisella, parrujen veistol-la ja muilla käytännön metsätöillä. Joulun jälkeen alkoi luento-opetus. Keväällä

palattiin ulkotöihin, kuten uittoon, taimitar-hatöihin, metsänistutuksiin ja -kylvöihin ja maanmittausharjoituksiin. Syksyllä tehtiin erimallisia sysimiluja. Lokakuussa oli edel-lisen kurssin läksiäistanssien aika.

Kaksi vuotta ahkeraa opiskelua kou-lussa ja maastossa hitsasi luokkatoverit yhteen. Ensimmäisellä Evon metsänvarti-jakurssilla opiskellut **Juho Hanström** kir-joitti valmistuessaan, että ”Ero koulusta ja tovereista raskautti mieltä, ja omintakeisen toiminnan alkaminen oli huolestuttavaa”. Koulun jälkeen menttiin työhön, missä oltiin usein eläkeikään asti. Eikä koulutovereihin pidetty juurikaan yhteyttä.

Evon metsäkoulun opettaja **Knut Tam-melander** kirjoitti ”Metsänystävä”-lehdes-sä, että metsämiesten ammattitaitoa voi-taisiin vielä koulun jälkeen kehittää. Evon käynyt Kirstulan kartanon metsätyönjohtaja **Kaarlo Aleksanteri Vägg** luki kirjoituksen ja päätti toimia. Hän laittoi sanomalehtiin kutsuja, missä kehotti metsänvartijakoulun käyneitä saapumaan Hämeenlinnaan 26. kesäkuuta 1895. Siellä pidettäisiin metsä-miesyhdistyksen perustava kokous.

Teksti: Tiina Eklund, kuvat: Meton arkisto

Lähteet:

Hiltunen, E. 1956: Metsäteknikkojen Keskusliitto 1906–1956.

Sistola, K. (toim.) 2002: Evolla Ensimmäise-nä – Ewoisten metsänhoito-opistosta osaksi ammattikorkeakoulua 1862–2002.

Päätöksenteon ytimessä –

Toni Viljamaa

24 agrologia meppi, agrologi Elsi Kataisen vieraina Euroopan parlamentissa.

Agrologit olivat 19.–21.11. tutustumismatkalla Brysselin päätöksentekoon europarlamentaarikko, agrologi Elsi Kataisen vieraana.

ASKELEITA kertyi yhdistysten edustajilla ja liiton luottamushenkilöillä rivakoilla siirtymisillä. Matka avasi kokonaisuutta EU:n päätöksenteon valmistelusta, rakenteista sekä eri toimijoiden rooleista ja pitkäjänteisestä vaikuttamistyöstä.

Agrologiyhdistykset olivat edustettuina Uudeltamaalta Lappiin. Matkalaiset olivat erittäin aktiivisia ja reippaita keskusteluja maatalouteen liittyvistä ajankohtaisasioista käytiin lähes joka paikassa.

EU-asiantuntija **Jussi Savanderin** esitteli MTK:n Brysselin toimiston vaikut-

tamistyötä. Euroopan komissiossa **Jutta Urpilaisen** kabinetissa kuulumme **Matti Niemen** selvityksen parlamentin, neuvoston ja komission työskentelystä. Komissiossa ei ajeta yksittäisen maan etua, vaan EU:n kokonaisuutta.

Vierailu komission maatalouden kehittämisen pääosastolla (DG Agri) sai aikaan aktiivista keskustelua **Laura Salon** ja **Heidi Sanevuoren** johdolla myös päivän polttavasta aiheesta susien karkottamisesta.

Euroopan metsänomistajien Liitossa (CEPF) keskustelutti metsäkatoasetus. Liitto ajaa yksityismetsänomistajien asioita EU:n metsäpolitiikassa.

Suomen EU-edustustoon tutustumme maa- ja metsätalousasioiden erityisasiantuntija **Kari Valosen** johdolla. Edustusto edustaa Suomea EU:ssa edistämällä Suomen ja suomalaisten etuja osallistumalla ja vaikuttamalla EU:n päätöksentekoon.

Matkan kohokohtia oli tutustuminen Euroopan parlamenttiin. MEP **Elsi**

Katainen esitteli EU-politiikkaa erityisesti maa- ja metsätalouspolitiikan osalta sekä meppien työtä ja vaikuttamismahdollisuuksia. Ryhmä seurasi parlamentin istuntosalin lehtereiltä Euroopan komission puheenjohtajan **Ursula von der Leyen** videopuhetta.

Illalla saimme vielä nauttia **Elsin** ja hänen avustajiensa **Jennin, Panun, Tarun, Tonin** seurasta yhteisellä illallisella.

Lämmin kiitos **Elsi Katainen** vieraanvaraisuudesta. Me agrologit olimme tyytyväisiä reissun antiin ja saimme kattavan infopaketin EU:n päätöksenteosta. Eri-tyiskiitoksen ansaitsee myös matkanjohtajana toiminut, **Elsin** kotimaanavustaja **Toni Viljamaa**.

Agrologien laaja-alaiselle ammattiosaamiselle on varmasti kysyntää edunvalvontatehtävissä Brysselissä. Ilo oli huomata, kuinka suurella sydämellä agrologit tälläkin hetkellä työtään Brysselissä tekevät.

Teksti: Xxxxx

agrologit Brysselissä

Anne Laitinen

Katja Rajaja

↑ Liiton edustajiston pj. Heikki Keisari kiittää Elsiä vieraanvaraisuudesta kehuen matkan antia erittäin hyväksi. Kuvassa Elsi Katainen (vas.), Heikki Keisari, Leea Sangi ja taka-alalla Elsin kotimaanavustaja ja matkaoppaamme Toni Viljamaa.

↗ Tutustumassa Suomen EU-edustustoon erityisasiantuntija Kari Valosen johdolla. Kuvassa Liiton hallituksen ja edustajiston puheenjohtajat ja varapuheenjohtajat: Teemu Laitakoski (vas.), Leea Sangi, Kari Valonen, Anne Laitinen, Mari Vauhkonen ja Heikki Keisari.

→ Tuulisesta ja sateisesta säästä huolimatta juttua ja naurua riitti. Kuvassa parlamentin edessä hallituksen jäsen Jukka Heikkinen (vas.), Etelä-Pohjanmaan Agrologien siht. Arja Ala-Luoma ja edustajiston varapj. Mari Vauhkonen.

FARMIMATKAT

Tervetuloa Agrologien Liiton Iso-Britanniaan suuntautuvalle jäsenmatkalle
30.9.-4.10.2025.

Matkalla tutustumme paikalliseen maatalouteen, näemme historiallisia kohteita ja nautimme brittiläisestä maalaisidyllistä.

Tarkemmat tiedot matkasta:
www.luva.fi/opintomatkat

Ilmoittautumiset 26.5. mennessä
agrologit@luva.fi
p. 040 4828 098

Varaa paikkasi nyt!

← Tuomas Kettusen ja Timo Mehtälän kanssa ryhmäkuvassa. (kuva)
↓ Piipahdimme myös eduskunnan lehterillä.

Katja Rajaoja

Tommi Anttalainen

Agrologit eduskunnassa

AGROLOGIEN Liiton hallitus, edustajiston puheenjohtajat ja opiskelijavaliokunta vierailivat joulukuussa eduskunnassa agrologikansanedustajien **Tuomas Kettusen** ja **Timo Mehtälän** vieraina. Oppaanamme toimi Kettusen avustaja **Tommi Anttalainen**, joka esitteli meille eduskuntatalon historiaa ja kierrätti meitä talossa.

Kansanedustajien kanssa keskustelimme mm. koulutus- ja petopolitiikasta ja sotealan säästöistä ja aktiivista keskustelua jatkettiin vielä eduskunnan kahvilassakin.

Iltapäivällä toimistolla kokoontui opiskelijavaliokunta, jossa oli edustettuina HAMK/Mustiala, JAMK/Tarvaala, Lapin AMK/Rovaniemi, OAMK/Oulu ja SeAMK/Seinäjoki. Kuulimme ammattikorkeakoulujen ajankohtaiset kuulumiset ja liiton tj. **Anne Laitinen** kertoi liiton tulevasta 100-vuotisjuhlavuodesta.

Lämmin kiitos Tuomas Kettuselle, Timo Mehtälälle ja Tommi Anttalaiselle eduskuntavierailusta!

Teksti: Katja Rajaoja

Anne Laitinen

Katja Rajaoja

↑ Eduskunnan kahvilassa käytiin vilkasta keskustelua.

← Liiton pj. **Leea Sangi** ja tj. **Anne Laitinen** ojensivat Timolle ja Tuomakselle kiitokseksi vierailusta kuhilaskuvalla varustetut villasukat.

Lämpimästi tervetuloa

Agrologit
100 vuotta

Kuva: Tampereen historialliset museot

ON AIKA JUHLISTAA LIITON SATAVUOTISTA TAIVALTA

*Agrologien kesäpäivät Mustialassa
27.-28.6.2025*

Perjantai 27.6.

10.45 Kesäpäivien avaus ja lipunnosto

11 Lounas Huttulassa (18 €/hlö)

11.45-15 Tutustuminen LUKEn
biokaasulaitokseen ja Boreal
Kasvinjalostuslaitokseen Jokioisilla (15 €/hlö)

15 Iltapäiväkahvit Huttulassa

15.30

- Edustajiston kokous
- Mustiala ammattikohteena - tiluksilla kiertäen
- Oluttasting ja panimokierros (25 €/hlö/1,5 h)

19 Iltajuhla ja juhlaillallinen (47 €/hlö),
juhlapuhe MMM:n kansliapäällikkö Pekka
Pesonen

22 Tanssit Jani Rantanen Combo

Wanha viljamakasiini avoinna kesäpäivien
aikana

Lauantai 28.6.

8 Aamiainen (10 €/hlö)

10 Mustiala ammattikohteena-tiluksilla kiertäen

10.30 Oluttasting ja panimokierros (25 €/hlö)

Maatalousmuseo avoinna klo 10-14

11 Lounas Huttulassa (18 €/hlö)

14 Sanajumalanpalvelus Vanhan opiston
juhlasalissa, agrologipastori Eero Heino

15 iltapäiväkahvit Huttulassa

Majoitus

Mustialan kievari alk. 1 hh 60 €/vrk, 2 hh 100 €/vrk,
matkailuautopaikat alk. 25 €/vrk
Hotel Fabrik, Forssa alk. 1 hh 107 €/vrk

Lisätiedot ja ilmoittautumiset: 2.6.2025
mennessä: luva.fi/agrologien-kesapaivat

Miksi me juhlimme nyt?

Sata vuotta on kulunut Agrologien Liiton perustamisesta. Tarvittiin maamiesopistoista valmistuneiden hämmennys siitä, keitä me olemme, ja tarve yhdessä edistää yhteisiä asioita. Tarvittiin aktiivisia toimijoita ja sitkeyttä.

Teksti: Päivi Meronen

NÄISTÄ vaiheista kerromme tässä historiikat-sauksessa. Lisää tapahtumia kunniakkaan vuosisadan varrelta saat luettavaksesi seuraavissa kuluvan vuoden lehdissä.

Maatalousteknikosta agrologiksi

Mustialassa kaksivuotinen maamiesopisto aloitti toimintansa 1.11.1908 ja kahta vuotta myöhemmin vastaava käynnistyi Kurkijoella.

Kun kymmenkunta kurssia oli läpikäynyt Mustialan ja Kurkijoen maamiesopistot, valmistuneet rupesivat kaipaamaan yhteistä päätöstä siitä, mitä tutkinonimikettä maamiesopiston suorittaneet käyttäisivät. Mustialasta valmistuneet kyselivät asiaa kurkijokisilta. Kun asia ei selvinnyt, Mustialan Toveriliiton kokouksessa 7.11.1923 oppilaat päättivät yksimielisesti ottaa 'arvonimeksi' jo edellisten vuosikurssien aikana ehdotetun maatalousteknikon. Pöytäkirjan mukaan tämä nimitys otettiin senkin vuoksi, etteivät maamiesopistosta valmistuneet jälkeenpäin erehtyisi ottamaan itselleen 'sopimattomia arvonimiä', kuten agronomi tai agrologi.

Tittelikysymyksessä opiskelijat kummassakin opistossa kysyivät mielipidettä myös opettajakunnalta. Mustialassa maatalousteknikko hyväksyttiin, mutta Kurkijoella vasta äänestyksen jälkeen, jossa neljä lehtoria kannatti maatalousteknikkoa ja kaksi agroteknikkoa.

Maatalousteknikko-nimitys ei miellyttänyt myöhemminkään kaikkia opistokursseilta valmistuneita. Nimeä pidettiin epäonnistuneena sen vuoksi, ettei se kertonut koulutuksen tasosta niille, jotka eivät olleet asiaan perehtyneet. Teknikko-nimeä käytettiin myös ammattikoulusta valmistuneiden oppiärvona.

Vuonna 1960 annettu maatalousopistoasetus, johon Maatalousteknikkojen yhdistys (myöh. Agrologien Liitto) vaikutti ratkaisevasti, muutti tilanteen, kun

koulutuksesta valmistuneiden nimikkeeksi tuli agrologi. Agrologi-lehdessä 3/1960 kerrotaan, että Liittomme edustajiston viime joulukuussa tekemän päätöksen mukaisesti pantiin vireille nimenmuutos niin, että agrologi-nimitys, joka on ollut yksinomaan Turun ruotsinkielisen maatalousopiston suorittaneiden oppiärvona, yhdenmukaistettaisiin kaikkien varsinaisten maatalousopistojen suorittaneiden oppiärvoksi. Asiasta Liiton johtokunta oli käynyt neuvotte-luja maataloushallituksessa ja yhdistysrekisteritoimistossa. Niin maataloushallitus kuin maatalousopistojen johtajat olivat nimenmuutoksen kannalla. Lisäksi rekisteriviranomaiset edellyttivät, että nimimuutokselle saadaan myös Agrologernas Förening r.f:n suostumus. Kun oikeusministeriö

Uusien opiskelijoiden vastaanottamisjuhla Mustialassa vuonna 1950.

Forssan museo / Museovirasto

hyväksyi muutoksen, maatalousteknikot saattoivat vihdoinkin käyttää agrologi-nimeä.

Maatalousteknikon nimen muuttuminen agrologiksi oli mieluinen asia myös Kurkijoelta joulukuussa 1937 valmistuneelle **Kalle Rahomäelle**, jota agrologi-veli **Matti Värri** haastatteli Kurkijokelainen-lehteen kesällä 2011. 'Agrologi-nimen käyttöönotto oli perusteltua, koska suuri osa koulukunnan edustajista oli työssään ajautunut jo maatalouden ulkopuolisille toimialoille ja olihan nimitys jo tuolloin hyvin koulutusta kuvaava ja yleismaailmallisesti ymmärrettävä.'

Yhdistys edistämään yhteisiä asioita

Mustialan Toveriliitto oli aktiivinen myös perustettaessa maatalousteknikkojen

yhteistä yhdistystä. Toveriliiton kokouksessa lokakuussa 1924 oppilas **Elias Selenius** (myöhemmin Saura) toi esille entisten Mustialan oppilaiden toivomuksen, että heidän kesken olisi syytä perustaa yhdistys, jonka tarkoituksena tulisi olemaan 'tukea tulevaisuuttamme ja järjestellä asioitamme ja etujamme vakiintuneemmalle pohjalle'. Samankaltaisin pyrkimyksin oli jo perustettu agronomien yhdistys.

Vajaa kuukausi edellisestä Toveriliiton kokouksessa 8.11.1924 osanottajat päättivät aloittaa alustavat toimet yhdistyksen perustamiseksi. Heistä oli myös tärkeää saada kaikkien suomenkielisten maamiesopistojen kurssin suorittaneet mukaan yhteiseen tavoitteeseen. Mustialan opettajakunnan kannatettua yhdistysasiaa Toveriliitto kutsui entisiä ja silloi-

sia opistojen oppilaita päättämään asiasta 11. huhtikuuta 1925 Helsinkiin Maataloustuottajain Keskusliiton tiloihin.

Toveriliitossa oli jo huhtikuiseen kokoukseen valmisteltu yhdistyksen sääntöehdotus. Varsinaisen perustavan kokouksen koollekutsumista varten nimettiin viisijäseninen toimikunta, johon tulivat valituiksi **Aarne Artto**, **Yrjö Kaisla**, **Yrjö Leino**, **August Peuramo** ja **I. Steffansson** (Sarrimo). Koska yhteistä kassaa ei vielä ollut, kokouksessa päätettiin, että kulut hoidetaan luotolla siihen saakka, kunnes yhdistys on perinyt riittävästi jäsenmaksuja.

Yhdistyksen ensimmäinen varsinainen kokous pidettiin Kuopion Seurahuoneella lauantaina 27.6.1925. Kokouksessa hyväksyttiin tarkistettu sääntöehdotus, mutta yhdistyksen nimi jäi vielä

Agrologien Liiton arkisto

Vuonna 1957 oli 20 jäsenyhdistystä Helsingistä Lappiin. Kuvassa Helsingin Maatalousteknikkojen yhdistyksen kokous 20.3.1957. – Maataloushallituksen pääjohtaja Hans Perttula esitelmöi kertoo kuvateksti. Lehti-ilmoitus kesältä 1945.

Mustialan arkisto / Kustaa Ruhanen

Mustialan oppilaita vuonna 1925.

Etelä-Karjalan museo

– Kurkijoen maamiesopiston kuuluisia hevosiä, kertoo kuvateksti.

avoimeksi. Ensimmäiseen johtokuntaan tulivat valituksi maatalousteknikot Aarne Artto Helsingin maalaiskunnasta, Yrjö Kaisla Hämeenlinnasta, August Peuramo Tuusulasta, August Pouru Riihimäeltä ja Väinö Räisänen Suonenjoelta sekä varalle Torsten Gummerus Ruokolahdelta ja Otto Itäkallio Siilinjärveltä.

Vaikka maatalousteknikko-nimitys otettiin Mustialassa käyttöön jo 1923, tuotti sopivan nimen antaminen syntyneelle yhdistykselle niin suurta päänavivaa, että valmistava toimikunta piti asian ratkaisemista ylivoimaisena tehtävänä ja myös varsinainen johtokunta siirsi asian yleiselle syyskokoukselle, jossa 15.12.1925 Maatalousteknikkojen Yhdistys -nimi hyväksyttiin Mustialan ja Kurkijoen maamiesopistojen entisten ja nykyisten oppilaitten keskuuteen perustetun yhdistyksen sääntöihin. Nimestä käytiin vaali,

jossa 24 jäsentä kannatti ja yhdeksän oli eri mieltä.

Yhdistyksen sääntöihin kirjattiin tavoitteet saada aikaan toverillista yhteistyötä maamiesopistojen kurssin suorittaneiden tai parhaillaan sitä suorittavien henkilöiden kesken, edistää näitten henkilöiden ammatillista kehitystä, valvoa yhdistyksen jäsenten yhteisiä etuja sekä vaikuttaa yleensä maataloudellisten harrastusten vireillä pitämiseksi ja elvyttämiseksi. Toimintamuodoiksi nimettiin kokous-, keskustelu- ja esitelmätilaisuudet, kurssit, retkeilyt, julkaisut ja kirjoitukset.

Aikojen kuluessa pykälät ovat jonkin verran muuttuneet, mutta tarkoitus on pysynyt suunnilleen samana. Toimintamuotoihin on lisätty muun muassa esitukset ja lausunnot maataloutta koskevissa kysymyksissä, maatalousammattili-

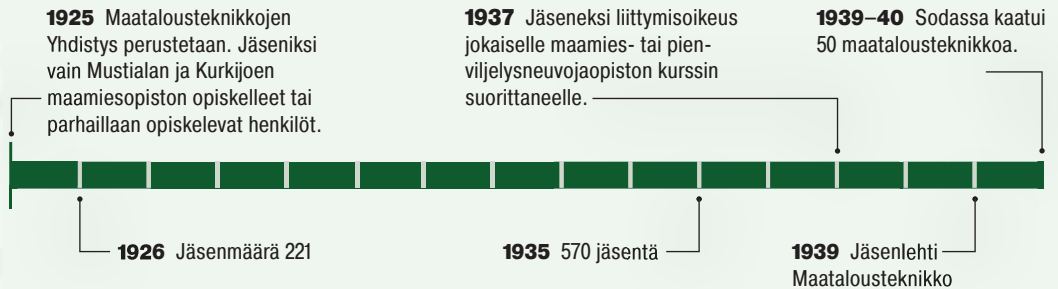
sen koulutuksen kehittäminen sekä suhteiden ylläpito muiden samantapaisten koti- ja ulkomaisten järjestöjen kanssa.

Tuusulalainen August Peuramo toimi perustetun yhdistyksen ensimmäisenä puheenjohtajana 12 vuotta. Ensimmäiseksi sihteeriksi, josta myöhemmin käytetään toiminnanjohtaja-nimikettä, valittiin Yrjö Kaisla. Kaisla hoiti tehtävänsä neljä vuotta kotonaan Hämeenlinnassa. Sen jälkeen yhdistyksen toimisto siirtyi sihteerin asuinpaikan mukaan eri osoiteisiin Helsingissä, kunnes 1945 yhdistys palkkasi vakituisen toiminnanjohtajan ja hankki huoneiston Fredrikinkadulta.

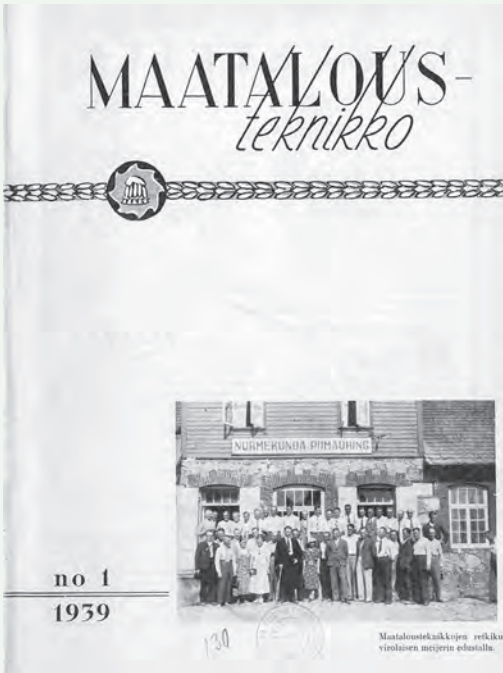
Liitto syntyy

Maatalousteknikkojen Yhdistys perustettiin alkujaan henkilöjäsenten keskeiseksi, mutta muuttui jäsenyhdistysten liitoksi, kun maakunnallisia yhdistyksiä perustet-

Aikajana 1925–1960

Kanta-Hämeen Agrologit ry:n arkisto

← Käytännön maatalous 4/1950

←← Maataloustekniikko 1939.

↑ Maatalousteknikkojen kesäpäiviä vietettiin 18.-19.7.1959 Aulangolla. Kuvassa taitokilpailuun osallistuneet.

Puheenjohtajat

- 1925–1937 **August Peuramo**
maanviljelijä, Tuusula
- 1937–1938 **Toivo Vikkilä**
maanviljelijä, Hausjärvi
- 1939–1944 **Emil Viskari**
maanviljelijä, Antrea-Karkku
- 1944–1948 **Lauri Murtomaa**
kansanedustaja, Kokemäki
- 1949 **Martti Kauppila**
konttoripäällikkö, Helsinki
- 1950–1957 **Uuno Saarinen**
tilanhoitaja, Helsingin mlk
- 1958 **Wiljam Sarjala**
kansanedustaja, Kangasniemi
- 1959–1976 **Mauno Jussila**
kansanedustaja, Maaria

tiin. Maatalousteknikkojen Yhdistyksestä tuli vuonna 1948 Maatalousteknikkojen Liitto. Sen jälkeen nimi muuttui 1960 Suo-

men Agrologien Liitoksi ja 1972 Agrologien Liitoksi.

Maatalousteknikkojen Yhdistyksen jäseniksi pääsivät aluksi vain Mustialan ja Kurkijoen maamiesopistoissa opiskelleet tai parhaillaan opiskelevat henkilöt. Vuonna 1937 sääntöjä muutettiin niin, että jäseneksi liittymisoikeus annettiin vain jokaiselle maamies- tai pienviljelysneuvojaopiston kurssin suorittaneelle. Vuodesta 1945 lähtien jäseniksi saattoivat liittyä myös agrologit (= ruotsinkielisestä opistosta valmistuneet) ja suomenkielisten opistojen vanhempien kurssien oppilaat.

Ensimmäisen toimintavuoden aikana jäseniksi liittyi noin viidennes henkilöistä, jotka olisivat olleet oikeutettuja. Vuoden 1926 lopussa jäsenmäärä oli 221. Jäsenmäärän pienuus ja siten myös rahoituspohjan suppeus eivät antaneet yhdistyksen toimijoille mahdollisuutta tart-

tua kaikkiin toimintatilaisuuksiin, joita oli tarjolla. Jäsenmaksu oli ensimmäisinä vuosina 25 markkaa, mikä vastaa tänä päivänä 10 euroa (lähde: Tilastokeskus, rahanarvomuuunnin).

Vuoden 1930 lopussa jäseniä oli vajaat 500. Sotien päätyttyä ylitti jäsenmäärä jo reippaasti 1000. 2000 jäsenen määrä ylityi 1979.

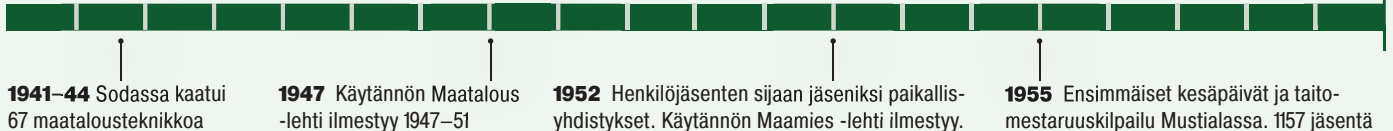
Vuodesta 1952 Maatalousteknikkojen yhdistyksen jäseninä ovat olleet eri puolille maata perustetut paikallisyhdistykset. ♦

Lähteet:
Agrologien Liiton 50-, 75- ja 90-vuotishistoriikit, jotka perustuvat Olavi Linkolan kokoamaan materiaaliin Esko Lappalaisen täydentämänä Maatalousteknikkojen yhdistyksen II vuosikertomus 1926
Agrologi-lehti 3/1960
Kalle Rahomäen muistelut Kurkijokelainen-lehdessä 15.7.2011, kirjoittanut Matti Värri

1945 Jäseniksi hyväksytään myös ruotsinkielisestä opistosta valmistuneet (agrologit) ja suomenkielisten opistojen jo aiemmin valmistuneet. Jäsenmäärä 1166, joista kaksi naista

1948 Maatalousteknikkojen yhdistyksen nimi vaihtuu Maatalousteknikkojen Liitoksi.

1960 Maatalousopistoasetuksen myötä maatalousteknikko-nimike muuttuu agrologiksi. Maatalousteknikkojen Liiton nimeksi tulee Suomen Agrologien Liitto. Myös Maatalousteknikko-jäsenlehti vaihtuu Agrologi-lehdeksi.

Varsinais-Suomen Agrologit sokkomatkailivat toistamiseen

ENSIMMÄINEN vuonna 2022 Varsinais-Suomen Agrologien järjestämä sokkomatka sai sen verran positiivista palautetta, että viime vuoden syksyllä päätimme järjestää matkan uudelleen. Nyt tosin jätimme enemmän aikaa valmisteluille ja ajoitimme matkan vuoden 2025 alkuun.

Tällä kertaa ensimmäinen vierailukohteemme oli konehuolto T. Laukkanen Oy. Liedon Yliskulmalla meitä oli vastassa **Aki** ja **Jani Laukkanen** kuuman kahvipannun kanssa. Huoltoliike on keskittynyt John Deere-koneiden varaosamyyniin ja huoltotoimintaan ja tämän lisäksi tiloista löytyy entisajan koneista ja tavaroista koostuva museo. Näyttillä oli muun muassa traktoreita, autoja ja mopoja, sekä vanhoja pelikoneita, leluja ja putkiradioita.

Yliskulmalta suuntasimme Turkuun, jossa nautimme maittavan lounaan ravintola Juhana Herttuan kellarissa. Ruokailun jälkeen saimme opastetun kierroksen Turun linnassa. Mielenkiintoisen kierros vei meidät linnan asuintiloihin ja saimme kuulla, miten linnassa on aikanaan asuttu ja eletty. Monelle matkailaiselle edellisestä linnakierroksesta oli ehtinyt vierähtää jo paljon aikaa, allekirjoittaneelta lähemmäs 30 vuotta.

Turusta lähdimme tutustumaan vielä Uusitalon tilaan Liedon Suopohjaan, jossa meitä oli vastassa isäntäpari **Jukka** ja **Sinikka Tuominen**. Yhden lypsyrobotin luomumaitotila sijaitsee aivan Raision ohikulkutien kyljessä. Keskeinen sijainti on mahdollistanut sivuelinkeinona tilaymyymälän pidon. Siellä pidetään tuotemyynnin lisäksi kahvilaa ja vuokrataan juhlatilaa. Pariskunta järjestää tilalla myös erilaisia tapahtumia, kuten maatalapäiviä perheille ja lähiruokamyyntipäiviä.

Toinenkin sokkomatka oli oikein onnistunut ja osallistujat viihtyivät matkassa. Tilat ja muut vierailukohteet eivät lähialueilta aivan hetkessä loppu, joten nähtäväksi jää starttaako kolmas sokkomatka taas muutaman vuoden päästä.

Teksti ja kuvat: Markus Junnila

↑↑ Konehuolto Laukkanen omassa museossa riittää nähtävää kodinkoneista ja pelikonsoleista mopoihin ja traktoreihin- ja kaikkea siltä väliltä.

↑ Konehuolto Laukkanen yrittäjät **Aki** ja **Jani** esittelivät vieraille yrityksensä toimintaa. **Jaakko Tammelin V-S Agrologien** puolesta kiittämässä vierailukäynnistä.

→ Uusitalon tilaa vieraille esittelivät **Jukka** ja **Sinikka Suominen**. **Jaakko Tammelin** kiittämässä isäntäväkeä

↳ Turun linnassa juttu luisti lounaan ohessa.

Vinkkejä sokkomatkaa järjestäville

Pidä kohteiden määrä pienenä, kolme kohdetta on toiminut hyvin.

Pyrkikää löytämään kohteita, jotka sijaitsevat mahdollisimman lähellä toisiaan, jotta siirtymiin ei kulu turhaa aikaa.

Bussin voi korvata kimpakyydeillä, näin lähtöpaikkojakin saadaan useampia. Johtokunnan jäsenet kuskeiksi!

Rohkeasti kokeilemaan, tässä ei korkealta tipu!

Juhlavuonna tapahtuu

Vuosi 2025 on meille agrologeille merkittävä juhluvuosi. Agrologien Liitolla on ilo juhlistaa satavuotista, kunniakasta taivalta yhdessä jäsenyhdistysten kanssa.

Vuosi on juhluvuosi myös osalle jäsenyhdistyksistä, esimerkiksi Kymenlaakson ja Pohjois-Karjalan Agrologit täyttävät kuluvana vuonna 90 vuotta.

Agrologien Liitto tarjoaa jäsenyhdistysten kokouksissa satavuotiskakkukahvit, joten toivottavasti mahdollisimman moni teistä pääsee kahvittelemaan.

Agrologeilla on kautta aikojen ollut kiinteä yhteenkuuluvuuden tunne. Agrologius on paljon enemmän kuin suoritettu tutkinto. Liitto ja jäsenyhdistykset ovat järjestäneet kohtaamisia verkostoitumiseen ja virkistäytymiseen liittyen ammattiasiaa unohtamatta.

Juhlavuonna tapahtuu. Tervetuloa mukaan juhlimaan!

- 11.4.2025 Avoimet ovet Liiton toimistolla
- 27.-28.6.2025 Kesäpäivät Mustialassa
- 30.9.-4.10.2025 Jäsenmatka Iso-Britanniaan
- 4.10.2025 Kymppikurssitapaaminen, Mustiala
- Loppuvuosi: Juhlailaisuus, paikka avoin

Agrologit 100 vuotta

Avoimet ovet liiton toimistolla
11.4.2025 klo 14-18

Agrologien Liiton toimistolla on avoimet ovet jäsenille ja jäsenyhdistyksille perjantaina 11.4. klo 14-18. Päivälleen sata vuotta on tuolloin kulunut siitä, kun perustava kokous pidettiin Helsingissä.

Tarjolla on kakkukahvit ja pientä suolaista, sekä kohtaamisia agrologiveljien ja -sisarten kanssa! Tilaisuus on avoin kaikille jäsenillemme.

Ennen avoimia ovia toimistolla on mahdollisuus lounastaa omakustanteisesti agrologiseurassa Helsingissä.

Lisätiedot ja ilmoittautuminen (tarjoilujen arvioimiseksi) luva.fi/agrologit Lämpimästi tervetuloa!

Päivän ohjelma aamupäivällä

- 1. puheenjohtajan, tuusulalaisen viljelijän **August Peuramon** muistaminen haudalla Tuusulassa. Agrologit Uusimaa pj **Kaj Sjölund** ja **Esko Lappalainen**.
- Klo 12 Omakustanteinen lounas Ravintola Elite, Eteläinen Hesperiankatu 22, Helsinki
- Uudenmaan Senioriagrologit kutsuvat agrologiveljet ja -sisaret mukaan omakus-

tanteiselle lounaalle Ravintola Eliteen.

- Huom! Agrologit Uusimaa tarjoaa jäsenilleen aveceineen maksuttoman ruokailun Ravintola Elitessä. Agrologit Uusimaa ry:n ilmoittautuvat **Miia Dufvalle** (lisätiedot Agrologit Uusimaa ry:n jäsenkirjeessä)
- Toinen lounasvaihtoehto lähempänä Liiton toimistoa on Ravintola Sunn (lounas 15 e), Aleksanterinkatu 26, II krs.
- Ennakoilmoittautuminen samalla lomakkeella kuin avoimiin oviin

Klo 14-18 Avoimet ovet

Ei muistamisia, ei puheita. Muistella ja viihdyttää kylläkin saa. Kyseessä on vapaa-muotoinen tilaisuus, joten asu vapaa mutta pakollinen.

Klo 14 Agrologit Uusimaa vuosikokous (Aktiivi-Instituutin tiloissa)

Majoitus Helsingissä

Jäsenetuhintaista majoitusta Helsingissä tarjoavat mm. Sokos-hotellit (-15 %) ja Strawberry-ketjun hotellit (esim. Hotel Kämp, St. George, Haven, -25 %:n alennus). Tutustu os. www.luva.fi/virkistys Lisätietoja: tj. Anne Laitinen puh. 050 5143711 tai agrologit@luva.fi

Idän Mustiala

Mustialan Perinneyhdistys ry on julkaissut tietokirjan Kurkijoen maanviljelyskoulun historiasta. Idän Mustiala-kirjan on kirjoittanut filosofian tohtori ja tietokirjailija **Aleksi Ahtola**.

Kurkijoen entisen hovin päätilalle luotiin 1870-luvulla maan toiseksi suurin maatalouskoulu. Oppilaiden koulutus oli oman aikansa huippua.

Kirjan voi tilata 25 e + postikulut 8,5 e timo.teinila@hamk.fi

Kuuhanmäen talkoot

Heinolan Lusissa sijaitsevassa Kuuhanmäessä järjestetään pihatalkoot 26.5.2025 klo 10.30 alkaen. Järjestäjien kyytiin voi nousta matkan varrelta (Vihti – Riihimäki – Lahti – Heinola). Ilmoittautumiset 23.5. mennessä os. agrologit@luva.fi. Tervetuloa talkoisiin!

Lannoitteet

Peltoon, metsään ja puutarhaan

- NPK-lannoitteet
- Hiven- ja sivuravinne-lannoitteet
- Luomu-lannoitteet

NEKO PRO

puh. 03 - 6162 167 ■ neko@neko.fi ■ www.neko.fi

AGROLOGIT

AGROHOLIRISTEILY

Agrologit
100 vuotta

450 opiskelijaa risteilyllä

Agrologien liitto viihdytti opiskelijoita Agroholiristeilyllä 6.-7.2.2025

Teemu Laitakoski

LEGENDAARISILLE Tarvaalan talvikisoille jouduttiin keksimään kymmenen vuotta sitten korvaavaa toimintaa ja näin syntyi agrologi- ja agronomiopiskelijoille suunnattu Agroholiristeily, jonka järjestää vuosittain Tarvaalan koulutuslajärjestö Tarmo.

Opiskelijat ovat vuosien varrella kaivaneet ohjelmaa risteilyn toiselle päivälle, johon viime vuonna tarttuivat MTK:n maaseutunuoret. Tänä vuonna mukaan liittyi myös Agrologien Liitto, ja järjestimmekin MTK Maaseutunuorten ja Tarmon kanssa yhteistyössä hauskat kolme tuntia opiskelijoille.

Risteilyllä polkaistiin käyntiin Agrologien satavuotisjuhluvuoden opiskelijajäsen-

kampanja, jossa 100 ensimmäistä opiskelijaa saa ilmaisen vuoden jäsenyyden. Uusia opiskelijajäseniä onkin kampanjan kautta liittynyt jo ihan mukavasti. Risteilylle osallistui viime vuosien tapaan noin 450 luonnonvara-alan opiskelijaa.

Matkaan lähdettiin 6.2 torstai-iltana Turusta Viking Gracella. Torstai-iltana ohjelmassa oli luonnollisesti buffetillallinen sekä ”Salmiakkia ja sielunhoitoa”-piste opiskelijoille. Pisteellä käytiin opiskelijoiden kanssa läpi päivänpolttavat puheenaiheet, ja kerrottiin Manujen ja liiton toiminnasta.

Perjantaina meille oli varattu Club Voguen tilat, jossa pääsimme toteutta-

maan virkistävää ohjelmaa. Tähän kuului bingoa, tietokilpailu sekä oppilaitosten väliset Agro-olympialaiset. Olympialaisissa joukkueet kisailivat muun muassa viljan silmämääräisessä punnitsemisessä ja maatalousaiheisen sanaston pantomiimesittämisessä. Olympialaisten voittajaksi selviytyi Savonia, onnittelut siis Savoona. Samaan aikaan ohjelman kanssa pyöri itseohjautuvasti tehtävä laivasuunnistus, jossa opiskelijat kiersivät rasteja ja ratkaisivat erilaisia tehtäviä. Palkinnoiksi jaettiin muun muassa unituoreita satavuotisjuhla-vuoden haalarimerkkejä.

Teksti: Milla Pohjola

ONNEA AGROLOGIEN LIITTO 100 VUOTTA!

BERNER

VILJELIJÄN BERNER

Kunniamerkkejä agrologeille

Tasavallan Presidentti, Suomen Valkoisen Ruusun ja Suomen Leijonan ritarikuntien suurmestari on päättänyt itsenäisyyspäivänä 6.12.2024 antaa ansioituneille agrologeille ainakin seuraavat kunniamerkit:

Suomen Leijonan I luokan ritarimerkki (SL R I)
Lukkarinen, Ilpo Olavi, toimitusjohtaja, Kuopio

Suomen Valkoisen Ruusun ansioristi (SVR Ar)
Koskimäki, Olavi Johannes, kehityspäällikkö, Seinäjoki;
Kujala, Tapio Kalervo, erityisasiantuntija, Hyllykallio;
Mara, Bjarne, agrologi, Korsholm; Niemi, Sanna, lomituspalvelujohtaja, Toholampi; Törmä, Juha Mikko Olavi, maatalousyrittäjä, Temmes

Suomen Leijonan ansioristi (SL Ar)
Arrajoki-Alanen, Marika Kristiina, ympäristöasiantuntija, Kangasala; Drugge, Jan Eugen, försäljningschef, Kimitoön; Hirvikallio, Jukka Immo Tapani, agrologi, maanviljelysteknikko, Luumäki; Leikkonen, Jukka, maanviljelijä, Mäntyharju; Nousiainen, Hanna-Liisa, maa- ja metsätalousyrittäjä, Siilinjärvi; Näsi, Janne Markku Ilmari, maatalousyrittäjä, Hämeenlinna; Valtonen, Olli Ilmari, ProAgria-huippuosaaja, Ylivieska

Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitali kultaristein (SVR M I kr)
Havo-Ossi, Paula Virva Linnea, maitotilayrittäjä, Savitaipale; Huovinen, Satu Marja-Leena, luomu- ja kasvintuotannonasiantuntija, Nivala; Hurskainen, Harri, mela-asiamies, Vieremä; Joutsensaari, Raita Marjaana, kehityssihteri, Rääkkylä; Kinnunen, Marja-Leena, maaseutuasiamies, Kokkola; Laitila, Katri Eliisa, maidontuotannon asiantuntija, Nivala; Lukkala, Minna Toini Matilda, 4H-toiminnanjohtaja, Pöytyä; Mäkelä, Juha Taneli, kasvintuotannon asiantuntija, Ilmajoki; Niemelä, Asko Tapio, agrologi, Loppi; Pirkkalainen, Tarja Riitta Hannele, kunnanvaltuutettu, Sonkajärvi; Raiskio, Pentti, asiantuntija, Jokioinen; Rautiainen, Anna-Maija, talouden- ja kasvintuotannon asiantuntija, Kuusamo; Ruokonen, Liisa Tuulikki, luomuviljelijä, Ilmajoki; Salonen, Timo Pekka, tarkastaja, Loimaa; Sinkkonen, Sami Veikko Antero, agrologi, maaseutuyrittäjä, Parikkala; Sorvisto, Marko Tapio, maatalousyrittäjä, Ylivieska; Tapiainen, Esko Olavi, agrologi, maaseutuyrittäjä, Ikaalinen; Viskari, Elina, asiantuntija, Vantaa

Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitali (SVR M I)
Asplund, Jan Henrik, inspektor, Korsholm; Hevonoja, Jani Tapio, maaseutuyrittäjä, luottamushenkilö, Akaa

Arvonimet:

Kunnallisneuvos

Lankila Matti Viljo Aukusti, ent. maataloussihteri, agrologi, Tornio; Myllymaa Ilmo Kalervo Evert, agrologi, Nakkila; Viljanen Pekka Einari, ent. maatalousyrittäjä, agrologi, Vihti

Lämpimät onnittelut kaikille kunnia- ja arvonimien saajille!

MUISTOA KUNNIOITTAEN

Toivo Kilpeläinen
s. 25.12.1938 Sotkamo
k. 9.9.2024 Espoo
Mustiala 1966

Jussi Pasanen
s. 29.8.1929 Jyväskylä
k. 14.10.2024 Kuhmoinen
Mustiala 1954

Kari Mela
s. 6.8.1937 Lahti
k. 28.10.2024 Nummi
HSL 1965

Heikki Seppälä
s. 23.7.1960 Valkeala
k. 21.11.2024 Kuusankoski
Mustiala 1985

Eino Huusko
s. 22.9.1932 Sotkamo
k. 25.11.2024 Oulu
Hyvinkää 1959

Oiva Terävä
s. 1.2.1935 Parikkala
k. 25.11.2024 Parikkala
Mustiala 1958

Reino Laitinen
s. 2.7.1939 Kärsämäki
k. 5.12.2024 Kempele
Mustiala 1966

Valtteri Erkkilä
s.29.6.1942 Kittilä
k. 17.12.2024 Jämsä
Mustiala 1967

Risto Nikunen
s. 8.11.1947 Kouvola
k. 27.12.2024 Orimattila
Hyvinkää 1974

Matti Eskola
s. 5.8.1931 Hollola
k. 30.12.2024 Helsinki
Mustiala 1957

Urho Väisänen
s. 30.3.1939 Maaninka
k. 31.12.2024 Hyvinkää
Hyvinkää 1968

Olavi Kallio
s. 1.2.1946 Kuopio
k. 4.1.2025 Kuopio
Peltosalmi 2000

Talousneuvos
Into Nummila
s. 16.4.1936 Kuusankoski
k. 12.1.2025 Iitti
Mustiala 1958

Veikko Kauppinen
s. 3.9.1926 Pyhäselkä
k. 15.1.2025 Mäntsälä
Mustiala 1954

Aimo Kiiski
s. 7.10.1930 Rantasalmi
k. 27.1.2025 Kuopio
Hyvinkää 1957

AGROLOGIEN MERKKIPÄIVIÄ

95
4.5.2025 **Eino Karhu**, Kirkkonummi. Hyvinkää 1956. Perhepiirissä.

11.5.2025 **Jaakko Hjelm**, Järvenpää. Hyvinkää 1952. Perhepiirissä.

90
25.3.2025 **Jorma Ärölä**, Tampere. Mustiala 1959. Perhepiirissä.

26.5.2025 **Viljo Haataja**, Oulu. Mustiala 1961. Perhepiirissä.

85
17.4.2025 **Olavi Ilola**, Peräseinäjoki. Mustiala 1965. Perhepiirissä.

75
17.3.2025 **Carl-Johan Backman**, Pargas. HSL 1973. Fest på sommaren Juni-juli 2025, Mustfinn Nedergård Pargas

30.3.2025 **Eina Oinas**, Muhos. Koivikko 1995. Perhepiirissä.

1.4.2025 **Mauri Ruuth**, Mikkelin. Hyvinkää 1977. Matkoilla.

70
26.5.2025 **Esko Pellinen**, Korttesjärvi. Hyvinkää 1977. Matkoilla.

Eino Karhu

Jorma Ärölä

Viljo Haataja

Olavi Ilola

Esko Pellinen

Metsäammattilainen, **Metsätestamentilla** asiakastila säilyy talouskäytössä ja hoidossasi

Mikäli metsänomistajalla ei ole työlleen jatkajaa, hän voi lahjoittaa metsäomaisuutensa tai osan siitä metsäalan hyväksi. Metsätila säilyy suomalaisessa omistuksessa ja talousmetsänä. Lahjoitus voi tapahtua jo metsänomistajan elinaikana tai sen jälkeen testamenttina. Metsämiesten Säätiö jatkaa metsätilan hoitoa ja puukauppoja nykyisen kumppanin kanssa. Metsätalouden tuotto käytetään lyhentämättömänä metsäalan hyväksi.

www.mmsaatio/lahjoita

METSÄMIESTEN SÄÄTIÖ
ihminen ja metsä

Savottajätkien perintö tuottaa hyvää

Talvisodan päätyttyä keväällä 1940 havaittiin, että kansanhuollon ostokorteilla saatava energiamäärä ei riitä savottajätkien raskaassa työssä. Ongelmaan tartuttiin nopeasti ja perustettiin Metsätyömaiden Muonitustoimisto, joka välitti savotoille ruokatarpeita. Savottajätkä sai ostaa lisäravinnoksi peruselintarvikkeita: lihaa, margariinia, sokeria sekä kahvinkorviketta.

Sodan jälkeen yhteiskunnallinen tilanne rauhoittui ja ruoan saanti helpottui. Näin Metsätyömaiden muonitustoimistoa ei enää tarvittu. Koska Muonitustoimisto ei ollut valtion organi-

saatio, päättivät hallituksessa olleet työntekijöiden ja työnantajien edustajat, että nykyrahassa noin miljoonan euron ylijäämää hallinnoimaan perustetaan yleishyödyllinen säätiö. 18.11.1948 aloitti toimintansa Metsämiesten Säätiö. Sen tehtävä oli ja on edelleen metsäalan kehittäminen ja metsäalalla työskentelevien hyvinvoinnin edistäminen. Tätä tehtävää Säätiö toteuttaa omista sijoitustuotoista ja lahjoitusvaroista rahoitetuin apurahoin ja stipendein. Kunnioitamme syntyhistoriaamme nimelläme ja tasa-arvoisella toiminnallamme.